

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- Kommissionens forordning (EF) nr. 203/97 af 31. januar 1997 om berigtigelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2515/96 om fastsættelse af landbrugsselementerne og tillægstolden for perioden 1. september 1996 til 30. juni 1997 for import til Fællesskabet af varer henhørende under Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 fra Norge..... 1
- * Kommissionens forordning (EF) nr. 204/97 af 3. februar 1997 om ændring af forordning (EF) nr. 441/96 om gennemførelsesbestemmelser for et toldkontingent for kartoffelstivelse indført fra Republikken Polen 3
- * Kommissionens forordning (EF) nr. 205/97 af 3. februar 1997 om korrektion af den koefficient til omregning mellem kvalitet R3 og kvalitet S2, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1931/96 og (EF) nr. 2368/96, i oksekødssektoren 5
- * Kommissionens forordning (EF) nr. 206/97 af 3. februar 1997 om ændring af forordning (EF) nr. 3163/93 om den foreløbige forsyningsopgørelse under den særlige ordning for forsyning af de mindre øer i Det Ægæiske Hav med mejeriprodukter 6
- Kommissionens forordning (EF) nr. 207/97 af 3. februar 1997 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i januar 1997 om importlicenser for visse fjerkræprodukter, som kun accepteres i forbindelse med den ordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 774/94 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for fjerkrækød og andre landbrugsprodukter 7
- Kommissionens forordning (EF) nr. 208/97 af 3. februar 1997 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 9
- * Kommissionens forordning (EF) nr. 209/97 af 3. februar 1997 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse typer håndtasker med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik 11

Indhold (fortsat)

★ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 210/97/EF af 19. december 1996 om vedtagelse af et handlingsprogram for toldvæsenet i EF (•Told 2000•).....	24
★ Kommissionens erklæring	32

DA

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 203/97

af 31. januar 1997

om berigtigelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2515/96 om fastsættelse af landbrugselementerne og tillægstolden for perioden 1. september 1996 til 30. juni 1997 for import til Fællesskabet af varer henhørende under Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 fra Norge

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 af 6. december 1993 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter⁽¹⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EF) nr. 2515/96⁽²⁾ fastsatte de i bilaget til aftalen i form af brevveksling om tilpasning af protokol nr. 2 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Norge⁽³⁾ nævnte landbrugselementer;

ifølge aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Norge skal der anvendes et landbrugselement på højst 25 ECU/100 kg for KN-kode 2106 90 10;

landbrugselementernes størrelse er fastsat i bilaget til forordning (EF) nr. 2515/96; en kontrol har vist, at visse

beløb er fastsat forkert; bilaget til den pågældende forordning bør derfor berigtiges og suppleres med beløbene i bilaget vedrørende visse former for sorbitol, som der ikke er taget hensyn til —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Varerne i bilag I, del I og II, til nærværende forordning erstatter varerne i bilag I, del 1, og bilag II, del 1, til forordning (EF) nr. 2515/96.

Varerne henhørende under pos. 3824 60 i bilag II til nærværende forordning indsættes i bilag I, del 1, til forordning (EF) nr. 2515/96.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 318 af 20. 12. 1993, s. 18.

⁽²⁾ EFT nr. L 345 af 31. 12. 1996, s. 46.

⁽³⁾ EFT nr. L 345 af 31. 12. 1996, s. 78.

*BILAG I***Del I**

KN-kode	ECU/100 kg
•1904 10 30	63,214
1904 20 95	63,214
1904 90 10	63,214
2106 90 10	25,000•

Del II

KN-kode	AD S/Z
	ECU/100 kg
•2105 00 91	9,300
2105 00 99	9,300•

BILAG II

KN-kode	ECU/100 kg
•3824 60 19	41,870
3824 60 91	19,152
3824 60 99	59,548•

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 204/97

af 3. februar 1997

om ændring af forordning (EF) nr. 441/96 om gennemførelsesbestemmelser for et toldkontingent for kartoffelstivelse indført fra Republikken Polen

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3066/95 af 22. december 1995 om visse indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for en række landbrugsprodukter og om autonom og midlertidig tilpasning af visse landbrugsindrømmelser i Europaftalerne for at tage hensyn til den landbrugsaftale, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2490/96⁽²⁾, særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2490/96 forlængedes gyldighedsperioden for forordning (EF) nr. 3066/95 indtil den 31. december 1997; derfor bør der foretages en tilpasning af forordning (EF) nr. 441/96 af 11. marts 1996 om gennemførelsesbestemmelser for et toldkontingent for kartoffelstivelse indført fra Republikken Polen og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1995/92⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1314/96⁽⁴⁾;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 441/96 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

Bestemmelserne i nærværende forordning gælder for indførsel til Fællesskabet i perioden fra den 1. januar 1997 til den 31. december 1997 af 7 500 tons produkter henhørende under KN-kode 1108 13 00 og med oprindelse i Polen som led i den ordning, der er

fastsat i artikel 3 i forordning (EF) nr. 3066/95. For disse indførsler svarer den told, der skal anvendes, til 20 % af den told, der gælder ved mestbegünstigelsesbehandling.»

2) Artikel 3, litra c), affattes således:

»c) i rubrik 24 en af følgende angivelser:

- Derecho de aduana en el Arancel Aduanero Común reducido en un 80 % en aplicación del Reglamento (CE) n° 3066/95
- Told nedsat med 80 %, jf. forordning (EF) nr. 3066/95
- Zollermäßigung um 80 % gemäß der Verordnung (EG) Nr. 3066/95
- Καθοριζόμενη στο κοινό δασμολόγιο εισφορά μειωμένη κατά 80 % κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3066/95
- Customs duty fixed by the Common Customs Tariff reduced by 80 % pursuant to Regulation (EC) No 3066/95
- Droit de douane fixé au tarif douanier commun réduit de 80 % en application du règlement (CE) n° 3066/95
- Riduzione del dazio dell'80 % a norma del regolamento (CE) n. 3066/95
- Het in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde douanerecht is verlaagd met 80 % overeenkomstig Verordening (EG) nr. 3066/95
- Redução de 80 % do direito aduaneiro fixado na Pauta Aduaneira Comum em aplicação do Regulamento (CE) n° 3066/95
- Yhteisessä tullitariffissa vahvistetun tullin alentaminen 80 prosentilla asetuksen (EY) N:o 3066/95 mukaan
- Nedsatt tull med 80 % enligt Gemensamma tulltaxan med tillämpning av förordning (EG) nr 3066/95.»

3) Bilaget erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1997 til 31. december 1997.

⁽¹⁾ EFT nr. L 328 af 30. 12. 1995, s. 31.⁽²⁾ EFT nr. L 338 af 28. 12. 1996, s. 13.⁽³⁾ EFT nr. L 61 af 12. 3. 1996, s. 4.⁽⁴⁾ EFT nr. L 170 af 9. 7. 1996, s. 18.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. februar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

—
BILAG

BILAG

(tons)

KN-kode	Varebeskrivelse	Fra den 1. januar til den 31. december 1997
1108 13 00	Kartoffelstivelse	7 500*

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 205/97

af 3. februar 1997

om korrektion af den koefficient til omregning mellem kvalitet R3 og kvalitet S2, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1931/96 og (EF) nr. 2368/96, i oksekødssektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2222/96⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 7, og artikel 22a, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Som følge af en materiel fejl blev koefficienten for omregning mellem kvalitet R3 og kvalitet S2 fastsat for lavt i Kommissionens forordning (EF) nr. 1931/96⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 2015/96⁽⁴⁾, og (EF) nr. 2368/96⁽⁵⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 34/97⁽⁶⁾; der bør rådes bod på denne situation ved at forhøje nævnte koefficient med tilbagevirkende kraft;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Koefficienten på 1,356 i artikel 1, stk. 1, litra c), andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1931/96 og i artikel 1, stk. 1, litra b), andet afsnit, i forordning (EF) nr. 2368/96 ændres til 1,365.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes på licitationer, der indledes fra oktober 1996 til marts 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. februar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽²⁾ EFT nr. L 296 af 21. 11. 1996, s. 50.

⁽³⁾ EFT nr. L 254 af 8. 10. 1996, s. 35.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 269 af 22. 10. 1996, s. 16.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 323 af 13. 12. 1996, s. 6.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 8 af 11. 1. 1997, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 206/97

af 3. februar 1997

om ændring af forordning (EF) nr. 3163/93 om den foreløbige forsyningsopgørelse under den særlige ordning for forsyning af de mindre øer i Det Ægæiske Hav med mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2019/93 af 19. juli 1993 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2417/95⁽²⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Med henblik på anvendelsen af artikel 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 2019/93 i mejerisektoren blev der i Kommissionens forordning (EF) nr. 3004/94⁽³⁾ opstillet en årlig foreløbig forsyningsopgørelse for mejeriprodukter for de pågældende øer, der gjaldt for 1995; der bør på baggrund af oplysninger om øernes behov udarbejdes en foreløbig opgørelse for 1997;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 3163/93⁽⁴⁾ affattes således:

*1. I henhold til artikel 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 2019/93 ydes der for 1997 EF-støtte til følgende mængder mejeriprodukter, som er omfattet af den foreløbige forsyningsopgørelse for de mindre øer i Det Ægæiske Hav:

<i>(tons)</i>			
KN-kode	Produkt	Liste over øer	Mængder 1997
ex 0403 10	Yoghurt	Gruppe A	300
		Gruppe B	600*

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. februar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 184 af 27. 7. 1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 248 af 14. 10. 1995, s. 39.

⁽³⁾ EFT nr. L 317 af 10. 12. 1994, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 283 af 18. 11. 1993, s. 18.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 207/97
af 3. februar 1997

om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i januar 1997 om importlicenser for visse fjerkræprodukter, som kun accepteres i forbindelse med den ordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 774/94 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for fjerkrækød og andre landbrugsprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1431/94 af 22. juni 1994 om gennemførelsesbestemmelser for svinekød til den importordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 774/94 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, svinekød, fjerkrækød, hvede og blandsæd af hvede og rug samt klid og andre restprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 958/96⁽²⁾, især artikel 4, stk. 4, og

ud fra følgende betragtning:

De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for perioden 1. januar til 31. marts 1997, vedrører mængder,

der overstiger de disponible mængder og skal derfor nedsættes med en fast procentsats for at sikre en rimelig fordeling —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ansøgninger om importlicenser for perioden 1. januar til 31. marts 1997, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1431/94, imødekommes som anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. februar 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. februar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 156 af 23. 6. 1994, s. 9.

⁽²⁾ EFT nr. L 130 af 31. 5. 1996, s. 6.

BILAG

Gruppe nr.	Procentsats for accept af forelagte importlicenser for perioden fra 1. januar til 31. marts 1997
1	3,19
2	3,21
3	3,35
4	100,00
5	3,69

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 208/97

af 3. februar 1997

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2375/96⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. februar 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. februar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT nr. L 325 af 14. 12. 1996, s. 5.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 3. februar 1997 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 15	204	45,8
	212	114,3
	624	251,4
	999	137,2
0707 00 10	053	186,8
	068	81,2
	999	134,0
0709 10 10	220	167,0
	999	167,0
0709 90 73	052	119,1
	204	118,8
	628	130,2
	999	122,7
0805 10 01, 0805 10 05, 0805 10 09	052	36,2
	204	39,5
	212	44,4
	220	32,8
	448	38,5
	600	59,0
	624	56,9
	999	43,9
805 20 11	204	70,4
	999	70,4
0805 20 13, 0805 20 15, 0805 20 17, 0805 20 19	052	66,0
	204	92,9
	400	95,8
	464	117,0
	624	78,4
	662	56,8
	999	84,5
	0805 30 20	052
0808 10 51, 0808 10 53, 0808 10 59	528	64,8
	600	77,5
	999	72,3
	052	62,3
	060	58,4
	064	45,3
	068	36,3
	400	85,9
0808 20 31	404	98,7
	720	47,8
	728	104,6
	999	67,4
	052	136,2
	064	51,7
	400	114,9
	624	74,5
999	94,3	

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 68/96 (EFT nr. L 14 af 19. 1. 1996, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 209/97

af 3. februar 1997

om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse typer håndtasker med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 7, ændret ved forordning (EF) nr. 2331/96⁽²⁾,

efter konsultation af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Indledning

- (1) Den 4. maj 1996 gav Kommissionen ved en meddelelse offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽³⁾ underretning om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende indførslen til Fællesskabet af visse typer håndtasker med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik og indledte en undersøgelse.
- (2) Undersøgelsen blev indledt som følge af en klage indgivet i marts 1996 af CEDIM (det europæiske udvalg for nationale foreninger inden for lædervarer, rejseartikler og lignende industrier), hvis samlede produktion hævdedes at repræsentere en væsentlig del af fællesskabsproduktionen af håndtasker. Klagen indeholdt bevis for, at der fandt dumping sted af den pågældende vare og forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde iværksættelsen af en antidumpingprocedure.

2. Undersøgelse

- (3) Kommissionen underrettede officielt de eksportører og importører, som den vidste var berørt af sagen, repræsentanterne for eksportlandet og de producenter i Fællesskabet, som havde indgivet klagen, om indledningen af proceduren. Berørte

parter fik lejlighed til at tilkendegive deres mening skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i meddelelsen om indledningen af proceduren.

- (4) En række producenter i det berørte land samt en række importører og producenter i Fællesskabet tilkendegav deres mening skriftligt. Alle parter, der anmodede herom inden for fristen, blev hørt mundtligt.
- (5) I betragtning af det store antal fællesskabsproducenter af den pågældende vare, som tilsluttede sig klagen, og i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, i forordning (EF) nr. 384/96 (i det følgende benævnt »grundforordningen«) fandtes det passende at begrænse undersøgelsen til et antal stikprøver blandt producenterne, som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Fire medlemsstater — Frankrig, Italien, Spanien og Portugal — hvis produktion udgjorde størstedelen af fællesskabsproduktionen af håndtasker, blev udvalgt. I hver af disse medlemsstater udvalgte tre producenter på grundlag af deres størrelse, hvorved der opnåedes en repræsentativ spredning af produktion og beskæftigelse. Selskaberne i stikprøven udvalgte fra en liste over producenter af den pågældende vare, hvis omsætning fandtes repræsentativ for det pågældende land, og som var forelagt af de respektive nationale sammenslutninger. De således udvalgte fællesskabsproducenter tilsendtes spørgeskemaer.
- (6) Berørte parter, som efter meddelelsen om indledningen af proceduren havde udtrykt ønske om at blive konsulteret af Kommissionen vedrørende den endelige udvælgelse af stikprøven, blev derefter underrettet om de udvalgte selskabers identitet og om metoderne til udvælgelsen.
- (7) Efter disse oplysninger var blevet fremlagt modtog Kommissionen meddelelse om egentlige trusler mod nogle af de fællesskabsproducenter, der indgik i stikprøven, fra nogle af deres kunder, som også er importører og store detailhandlere i Fællesskabet. Visse producenter i Fællesskabet, som indgik i stikprøven, blev udsat for et voldsomt kommercielt pres på et fremskredent stade af undersøgelsen for at overtale dem til at tilbagetrække deres tilslutning til klagen. Det fandtes derfor hensigtsmæssigt ikke at fremlægge yderligere oplysninger om disse selskabers identitet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 56 af 6. 3. 1996, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 317 af 6. 12. 1996, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. C 132 af 4. 5. 1996, s. 4.

- (8) Det store antal ikke-forbundne importører, som gav sig til kende, kunne ikke med rimelighed undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Kommissionen besluttede derfor at anvende stikprøver af ikke-forbundne importører. Interesserede ikke-forbundne importører opfordredes til at fremlægge tal for importen i 1995 fordelt på varekategorier, og på grundlag heraf udtog Kommissionen en stikprøve på 18 ikke-forbundne importører i følgende fire medlemsstater, der ansås for mest repræsentative med hensyn til importmængde, nemlig Tyskland, Det Forenede Kongerige, Nederlandene og Frankrig. Der sendtes spørgeskemaer til disse ikke-forbundne importører.
- (9) Interesserede parter opfordredes til at fremsætte bemærkninger til udvælgelsen af stikprøven, og disse parter blev oplyst om de udtagne selskabers identitet. Der modtoges ingen væsentlige bemærkninger til denne fremgangsmåde.
- (10) Følgende ikke-forbundne importører udtoges til stikprøven:
- Tyskland:*
- Picard (Obertshausen)
 Karstadt (Essen)
 Kaufhof Holding (Köln)
 Fabra (Merxheim)
 Sieber (Bad Reichenhall)
 Schneider (Wedel)
- Det Forenede Kongerige:*
- Littlestone & Goodwin (Desborough)
 British Shoe (Leicester)
 Peter Black Footwear (West Yorkshire)
 The Tula Group (London)
 Jane Shilton (London)
 Mister Minit (Sheffield)
- Frankrig:*
- Gravilux (Paris)
 Dané & Galiay (Paris)
 Magnesium (Asnières)
- Nederlandene:*
- Arwa (Hilversum)
 Parsons (Rotterdam)
 The Bagsac Company (Amsterdam)
- (11) Kommissionen sendte også spørgeskemaer til de eksportører, der var anført i klagen. Der sendtes desuden spørgeskemaer til de nationale myndigheder i Den Kinesiske Folkerepublik (med henblik på at gøre det muligt for alle andre producenter eller eksportører i dette land at samarbejde) samt til de eksportører, der ikke var nævnt i klagen, men som gav sig til kende og anmodede om et spørgeskema inden for den frist, der fastsattes i meddelelsen om indledningen af proceduren.
- (12) Kommissionen modtog detaljerede svar fra elleve af fællesskabsproducenterne i stikprøven, fra to producenter og en handlende i Den Kinesiske Folkerepublik, fra to eksportører i Hongkong samt fra importører i Fællesskabet, som var forbundet med producenterne i det pågældende eksportland, og fra 15 ikke-forbundne importører i Fællesskabet. Svaret fra én producent i Den Kinesiske Folkerepublik afvistes til sidst efter flere udsættelser, da det i vidt omfang var mangelfuldt. En eksportør trak sit samarbejde tilbage, og en anden eksportør ophørte med at samarbejde efter at have bemærket, at denne ikke eksportererede den pågældende vare til Fællesskabet.
- (13) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en foreløbig afgørelse vedrørende dumping og skade, og aflagde kontrolbesøg hos følgende:
- a) *Producenter i Fællesskabet*
- Elleve fællesskabsproducenter i fire medlemsstater (Frankrig, Italien, Spanien og Portugal) besøgte og deres oplysninger efterprøvedes.
- b) *Eksportører/producenter*
- Jane Shilton (Pacific) Ltd
 — Lee & Man Handbags Manufacturing Ltd
- c) *Importører forbundet med producenter/eksportører*
- Shilton PLC (Det Forenede Kongerige)
- d) *Ikke-forbundne importører*
- Fabra
 — Picard
 — Peter Black
 — Jane Shilton (vedrørende import af håndtasker fra ikke-forbundne leverandører)
 — The Tula Group.
- (14) Dumpingundersøgelsen omfattede perioden fra den 1. april 1995 til den 31. marts 1996 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af skade dækker perioden fra 1992 til afslutningen af undersøgelsesperioden.

B. DEN VARE, SOM ER OMFATTET AF UNDER- SØGELSEN, OG SAMME VARE

1. Beskrivelse af den pågældende vare

- (15) Den vare, der er omfattet af denne procedure, er håndtasker, også med skulderrem, herunder håndtasker uden hank, med yderside af læder, kunstlæder eller laklæder, eller med yderside af plader eller folier af plast eller af tekstilmaterialer, henhørende under KN-kode 4202 21 00 (læder), 4202 22 10 (plast) og 4202 22 90 (tekstilmaterialer).
- (16) Skønt der for de håndtasker, som henhører under disse KN-koder, kan være tale om en bred vifte af stilarter, typer og anvendte råmaterialer, er de væsentlige egenskaber og anvendelsesformål for de ovennævnte tre kategorier stort set ens.
- (17) Den pågældende vare kan opdeles i tre kategorier:
- håndtasker fremstillet af læder, kunstlæder og/eller laklæder
 - håndtasker fremstillet af plast
 - håndtasker fremstillet af tekstilmaterialer.

Da håndtasker i de tre kategorier besidder samme egenskaber og er beregnet til samme brug, anses de for at være én og samme vare.

2. Samme vare

- (18) Kommissionen fandt, at de typer af importerede håndtasker, der solgtes af de samarbejdende producenter i Den Kinesiske Folkerepublik, var tilsvarende eller sammenlignelige for så vidt angår samlet kvalitet, udførelse og egenskaber.
- (19) Nogle interesserede parter har hævdet, at håndtasker fremstillet i Fællesskabet ikke er sammenlignelige med håndtasker importeret fra Den Kinesiske Folkerepublik. Det er navnlig blevet påstået, at der er forskelle i kvalitet, design og udførelse.
- (20) Det bør erindres, at det er Kommissionens almindelige praksis, at kvalitetsforskelle mellem den i Fællesskabet fremstillede vare og den vare, der fremstilles i det tredjeland, der er omfattet af en undersøgelse, ikke forhindrer, at den importerede vare opfattes som samme vare i det omfang, varens grundlæggende fysiske egenskaber og dens påtænkte anvendelsesformål ikke påvirkes af disse forskelle. Kvalitetsforskelle kan dog — hvor de kan dokumenteres — berettige en justering ved pris-sammenligningen. Kommissionen foreslog oprindeligt i spørgeskemaerne, at der eventuelt blev fore-

taget en segmentering af håndtaskemarkedet på grundlag af forskellige størrelser inden for de tre grundlæggende kategorier (læder, plast og tekstilmaterialer). Kommissionen fandt imidlertid i løbet af undersøgelsen, at dette forslag var upraktisk, idet selskaber ikke førte forvaltnings- eller regnskabsop-tegnelser på grundlag af håndtaskers størrelse, og den fastslog ligeledes, at der ikke fandtes noget konsekvent forhold mellem håndtaskers størrelse og pris. I denne forbindelse skal det bemærkes, at ingen af de interesserede parter anførte objektive og i erhvervsgrenen generelt accepterede kriterier, hvorefter håndtasker i de tre nævnte kategorier kan opdeles i tydeligt adskilte underkategorier eller segmenter. Alle håndtasker fandtes følgelig at være én og samme vare. For så vidt angår håndtasker importeret fra Den Kinesiske Folkerepublik base-rede Kommissionen sine konklusioner vedrørende den mulige segmentering af markedet for håndtasker på de vareinformationer, der var fremlagt af de samarbejdende eksportører, skønt disse kun tegnede sig for en meget lille del af den samlede eksport fra Den Kinesiske Folkerepublik.

- (21) Desuden fremlagde tre fællesskabsproducenter i stikprøven underbyggede beviser på håndtasker fremstillet i Den Kinesiske Folkerepublik, som var nøjagtige kopier af modeller fremstillet af disse fællesskabsproducenter, og de påviste, at der ikke var nogen betydelig kvalitetsforskel.
- (22) Kommissionen konkluderede følgelig, at håndtasker eksporteret fra Den Kinesiske Folkerepublik er samme vare som de håndtasker, der fremstilles i Fællesskabet af fællesskabsproducenter, jf. artikel 1, stk. 4, i grundforordningen. Kommissionens konklusioner i denne forbindelse gælder også håndtasker, der undersøgtes i Indonesien med henblik på at fastsætte den normale værdi (se betragtning (23) til (28)), som derfor er samme vare som håndtasker, der eksporteres fra Den Kinesiske Folkerepublik, og håndtasker fremstillet af fællesskabsproducenterne.

C. DUMPING

1. Normal værdi

- (23) Da Den Kinesiske Folkerepublik ikke er et land med markedsøkonomi, fastsatte Kommissionen den normale værdi på grundlag af oplysninger indhentet fra producenter i et tredjeland med markedsøkonomi (»det analoge land«), jf. artikel 2, stk. 7, i grundforordningen.

- (24) Som det anførtes i meddelelsen om indledning af proceduren, var det oprindelig hensigten at anvende Taiwan eller Indien som et egnet tredjeland med markedsøkonomi med henblik på fastsættelsen af den normale værdi i denne procedure. Klagen foreslog valget af Taiwan som analogt land.
- (25) Alle interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til det påtænkte valg. Efter at have modtaget bemærkninger og mere generelle oplysninger fandt Kommissionen, at valget af Taiwan ikke var hensigtsmæssigt af flere årsager, bl.a. fordi det konstateredes, at der eksisterer talrige forbindelser mellem eksportører og producenter i Den Kinesiske Folkerepublik og producenter i Taiwan. Kommissionen bemærkede endvidere, at flere interesserede parter af forskellige grunde gjorde indsigelse mod valget af Taiwan. Kommissionen kunne under alle omstændigheder ikke opnå tilstrækkeligt samarbejde fra selskaber i hverken Taiwan eller Indien og måtte derfor overveje at vælge et andet analogt land.
- (26) Kommissionen udfoldede betydelige bestræbelser for at kontakte individuelle selskaber og erhvervs-sammenslutninger i flere umiddelbart egnede tredjelande med markedsøkonomi for at sikre et samarbejde fra producenter i sådanne lande.
- (27) To store producenter af håndtasker i Indonesien, var til slut villige til at samarbejde. Disse selskaber fremstillede udelukkende håndtasker til eksport (til Fællesskabet såvel som til andre store eksportmarkeder). Kommissionen søgte desuden at opnå samarbejde fra indonesiske producenter, der solgte varer på hjemmemarkedet, men ingen sådanne producenter var rede til at samarbejde.
- (28) Valget af Indonesien som analogt land fandtes hensigtsmæssigt i betragtning af følgende faktorer:
- forekomsten i Indonesien af en produktion af håndtasker fremstillet af læder, plast og tekstilmaterialer med lignende egenskaber som dem, der fremstilles i Den Kinesiske Folkerepublik af eksportører og producenter, der samarbejdede i forbindelse med proceduren
 - ligheden mellem produktionsprocesserne i Indonesien og Den Kinesiske Folkerepublik, vurderet på grundlag af faktiske kendsgerninger der konstateredes for så vidt angår eksportører og producenter, som samarbejdede i forbindelse med proceduren. Produktionsprocesserne i begge lande forekommer lige arbejdskraftintensive med begrænset automatisering
 - både de samarbejdende kinesiske producenter og de indonesiske producenter, der undersøgtes med henblik på fastsættelse af den normale værdi, købte størstedelen af deres råvarer på det internationale marked i henhold til ordninger for aktiv forædling, således at der ikke fandtes nogen betydelige forskelle med hensyn til adgangen til råvarer
- de to pågældende indonesiske producenters produktionsmængde ansås for tilstrækkelig omfattende til, at en rimelig beregning af produktionsomkostninger og deres produktionsmængde er sammenlignelig med de samarbejdende kinesiske eksportørers og producenters.
- (29) De interesserede parter underrettedes om valget af Indonesien. Flere parter, herunder importører, udtrykte enighed med valget af Indonesien som analogt land. En eksportør modsatte sig valget af Indonesien som analogt land på grund af den påståede eksistens af en told på mellem 30 % og 40 %, der opkrævedes i Indonesien på importerede råmaterialer, som anvendtes til fremstilling af håndtasker, og fordi eksporten af håndtasker fra Indonesien til Fællesskabet hævdedes at være for begrænset sammenlignet med eksporten fra Den Kinesiske Folkerepublik til Fællesskabet. Begge argumenter afvist, fordi der som ovenfor nævnt ikke fandtes at eksistere nogen forskel mellem producenter i Indonesien og Den Kinesiske Folkerepublik for så vidt angår adgang til råmaterialer i henhold til ordninger for aktiv forædling, og fordi mængden af håndtasker fremstillet af de to samarbejdende indonesiske producenter klart var tilstrækkelig til at muliggøre en beregning af produktionsomkostningerne (se betragtning (28)).
- (30) Da Den Kinesiske Folkerepublik anses for at være et land uden markedsøkonomi, og da Indonesien var blevet valgt som et passende tredjeland med markedsøkonomi, måtte den normale værdi for den kinesiske eksport fastsættes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, i grundforordningen. Da de samarbejdende indonesiske producenter udelukkende var eksportorienterede, og da priserne på håndtasker på eksportmarkeder kunne påvirkes af kinesiske varer til lave priser, fandtes det ikke hensigtsmæssigt at basere den normale værdi på priser på det indonesiske hjemmemarked eller på indonesiske eksportpriser til andre lande. Kommissionen fandt således, at det rimeligste grundlag for den normale værdi ville være de indonesiske producenters produktionsomkostninger med tillæg af et rimeligt beløb for salgs-, general- og administrationsomkostninger samt fortjeneste. Det beregnes følgelig separate normale værdier for de tre kategorier af håndtasker.
- ## 2. Eksportpris
- (31) I betragtning af kinesiske eksportørers begrænsede samarbejde i forbindelse med denne procedure (1,28 % af al eksport fra Den Kinesiske Folkerepublik) kunne de samarbejdende eksportørers eksportpriser ikke anses for repræsentative for de ikke-samarbejdende eksportørers priser.

- (32) De ikke-samarbejdende kinesiske eksportørers eksportpriser måtte derfor fastsættes på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen. I denne forbindelse fandtes det passende at benytte cif-importpriserne for de ikke-forbundne importører, der udtoges til stikprøver med henblik på fastsættelse af skade. Dette syntes passende, da de udvalgte importører fandtes at være repræsentative for hele eksporten fra Den Kinesiske Folkerepublik, og da disse priser i det mindste delvis var efterprøvet af Kommissionen. Disse cif-priser konverteredes til kinesiske fob-priser baseret på gennemsnitlige omkostningstal, som var meddelt af de samarbejdende eksportører og importører.
- (33) Et af de samarbejdende selskaber foretog al sin eksport direkte til uafhængige kunder i Fællesskabet. Eksportpriserne for dette selskab baseredes følgelig på de meddelte og efterprøvede salgspriser for denne eksport til Fællesskabet, jf. artikel 2, stk. 8, i grundforordningen.
- (34) Den anden samarbejdende eksportør foretog sin eksport til Fællesskabet gennem to separate kanaler; salget til én medlemsstat fandt sted gennem et forbundet selskab, mens salget til den øvrige del af fællesskabsmarkedet fandt sted direkte til uafhængige kunder. For så vidt angår den førstnævnte kanal beregnedes eksportpriserne på grundlag af artikel 2, stk. 9, i grundforordningen ved fra den forbundne importørs pris ved salg til den første uafhængige kunde at trække dette selskabs salgs-, general- og administrationsomkostninger samt en fortjenstmargen baseret på ikke-forbundne importørers gennemsnitlige fortjeneste. For så vidt angår den sidstnævnte kanal baseredes eksporterne på den faktiske salgspris på denne eksport. Eksportpriserne for de to kanaler aggregeredes derefter som en vejet gennemsnitspris.
- 3. Sammenligning**
- (35) Den vejede gennemsnitlige normale værdi, fob Indonesien, sammenlignedes med den vejede gennemsnitlige eksportpris, fob Kina, for de tre pågældende kategorier af håndtasker.
- (36) De ikke-samarbejdende kinesiske eksportørers eksportpriser måtte derfor fastsættes på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen. I denne forbindelse fandtes det passende at benytte cif-importpriserne for de ikke-forbundne importører, der udtoges til stikprøver med henblik på fastsættelse af skade. Dette syntes passende, da de udvalgte importører fandtes at være repræsentative for hele eksporten fra Den Kinesiske Folkerepublik, og da disse priser i det mindste delvis var efterprøvet af Kommissionen. Disse cif-priser konverteredes til kinesiske fob-priser baseret på gennemsnitlige omkostningstal, som var meddelt af de samarbejdende eksportører og importører.
- (37) Kommissionen efterprøvede, om disse to selskaber havde en grad af retlig og reel uafhængighed fra statens indflydelse som var sammenlignelig med forholdene i et land med markedsøkonomi, og stillede i denne forbindelse de pågældende selskaber detaljerede spørgsmål om deres ejerskabsforhold, ledelse, kontrol og fastlæggelsen af handels- og virksomhedspolitikker.
- (38) Det fandtes, at situationen for så vidt angår de pågældende to eksportørers fabrikker var meget ensartet. Der fandtes ingen retlig enhed i Den Kinesiske Folkerepublik, og de kapitalgoder, som var fysisk til stede dér, var opført som aktiver i Hongkong-selskabernes regnskaber. Fabriksbygningen var leaset af de lokale myndigheder, og fabriksarbejderne blev ansat og betalt af Hongkong-selskaberne.
- (39) Kommissionen gennemførte en kontrol på stedet hos begge selskaber i Hongkong med henblik på undersøge de omstændigheder, hvorunder hvert selskab fungerede, og deres forbindelser med den kinesiske stat. De pågældende selskaber kunne over for Kommissionen påvise, at fabrikkernes ledelse og kontrol klart lå i deres hænder for såvel produktion som markedsføring, og at deres aktiviteter var tilstrækkeligt uafhængige af de kinesiske myndigheder. Det fremgik især, at eksportpriserne ved salg til Fællesskabet og markedsføringspolitikkerne blev fastlagt af selskaberne i Hongkong uden nogen indblanding fra den kinesiske stats side.
- (40) I betragtning af ovenstående fandtes det muligt at tilstå begge eksportører individuel behandling og følgelig at beregne en separat dumpingmargen for hvert af disse selskaber som en undtagelse fra princippet om, at der kun beregnes én dumpingmargen for lande uden markedsøkonomi (artikel 9, stk. 5, i grundforordningen).
- (41) Der fastsattes følgende foreløbige dumpingmargener for de selskaber, der tilstodes individuel behandling:
- Shilton: nul
- Lee & Man: 68,1 %.
- (42) Den vejede gennemsnitlige dumpingmargen for de eksportører, der ikke tilstodes individuel behandling, er foreløbig fastsat til 129,1 % af cif-eksportprisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet.

4. Dumpingmargener

- (36) To samarbejdende producenter og eksportører — begge privatejede selskaber baseret i Hongkong — anmodede om individuel behandling, dvs. fastsættelse af separate eksportpriser og følgelig af individuelle dumpingmargener.
- (37) Kommissionen efterprøvede, om disse to selskaber havde en grad af retlig og reel uafhængighed fra statens indflydelse som var sammenlignelig med forholdene i et land med markedsøkonomi, og stillede i denne forbindelse de pågældende selskaber detaljerede spørgsmål om deres ejerskabsforhold, ledelse, kontrol og fastlæggelsen af handels- og virksomhedspolitikker.

D. ERHVERVSGRENER I FÆLLESSKABET

- (43) Efter indledningen af proceduren besluttede den britiske sammenslutning (BLLA) at tilbagekalde sin tilslutning til klagen. De østrigske, tyske og nederlandske sammenslutninger, der til at begynde med havde forholdt sig neutralt, besluttede også at modsætte sig klagen efter indledningen af proceduren. Endelig udtrykte et begrænset antal fællesskabsproducenter også individuelt deres modstand mod indledningen af proceduren.

- (44) Kommissionen noterede sig denne modstand, men fastslog, at den ikke påvirkede klagerens repræsentative karakter som konstateret forud for indledningen af proceduren eller stikprøvens repræsentative beskaffenhed.
- (45) Det er værd at bemærke, at en række fællesskabsproducenter af den pågældende vare, hvis sammenslutning ikke tilslutter sig klagen, individuelt har udtrykt deres støtte til klagen.
- (46) Under den undersøgelse, som blev gennemført for så vidt angår fællesskabsproducenterne i stikprøven, blev det klart, at to af disse producenter også importerede den dumpede vare fra det pågældende land. Under disse omstændigheder undersøgte Kommissionen, om disse selskaber i lyset af artikel 4, stk. 1, litra a), i grundforordningen burde udelukkes fra erhvervsgrenen i Fællesskabet.

Med henblik herpå forekom det passende at fastslå, om disse selskaber først og fremmest var producenter med en yderligere aktivitet baseret på import, som blot supplerede deres produktion i Fællesskabet for at kunne tilbyde et komplet varesortiment, eller om de var importører med en forholdsvis begrænset produktion i Fællesskabet.

I denne forbindelse viste undersøgelsen, at importen af disse dumpede varer tegnede sig for mindre end 10 % af de pågældende selskabers omsætning. Det er derfor Kommissionens opfattelse, at den centrale erhvervsaktivitet for disse selskaber var fremstilling af håndtasker i Fællesskabet, at de ikke var beskyttet mod virkningerne af dumpingimporten, og at de derfor i forbindelse med grundforordningens artikel 4 og 5 sammen med de øvrige samarbejdende producenter kan anses for at udgøre erhvervsgrenen i Fællesskabet.

E. SKADE

1. Indhentning af oplysninger om skade: metoder og kilder

- (47) Den skade, der er forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet, blev undersøgt såvel for hele Fællesskabet som for de virksomheder, der indgik i stikprøven:
- på fællesskabsniveau på grundlag af oplysninger vedrørende bl.a. produktion, forbrug i Fællesskabet, salg og beskæftigelse
 - ved hjælp af svar på spørgeskemaer fra fællesskabsproducenterne i stikprøven for tendenser vedrørende priser og omkostningsrelaterede oplysninger, herunder rentabilitet.

Efterprøvningen af tallene for Fællesskabet (forbrug, produktion, salg og beskæftigelse i Fællesskabet) er sket ved hjælp af oplysninger fra

medlemsstaternes statistiske kontorer, forskningsundersøgelser for sektoren for flere lande samt forskellige bidrag fra interesserede parter, hvoraf nogle blev efterprøvet under kontrolbesøg på stedet.

2. Forbrug på fællesskabsmarkedet

- (48) Mellem 1992 og undersøgelsesperioden steg forbruget af håndtasker i Det Europæiske Fællesskab fra 121 mio. enheder til omkring 148 mio. enheder (dvs. en stigning på ca. 22,5 %).

3. Importens omfang og markedsandel

- (49) Mellem 1992 og undersøgelsesperioden steg importen af håndtasker med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik fra 62 mio. enheder til 89 mio. enheder, dvs. med 43 %. Målt i værdi udgør stigningen 25 %, dvs. fra 199 mio. ECU i 1992 til 249 mio. ECU i undersøgelsesperioden.
- (50) Markedsandelen på fællesskabsmarkedet for importerede håndtasker med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik steg fra 51 % i 1992 til 60 % i undersøgelsesperioden, dvs. med 17 %.

4. Dumpingimportens priser og prisunderbud

- (51) Priserne på importerede håndtasker er blevet undersøgt separat for hver varekategori. På grund af manglende samarbejde fra de kinesiske importørers side er der anvendt officielle statistiske tal til analysen af prisudviklingen. Den gennemsnitlige cif-importpris på håndtasker har udviklet sig således: prisen på læderhåndtasker faldt fra 5,29 ECU pr. enhed i 1992 til 4,81 ECU pr. enhed i undersøgelsesperioden, dvs. med 9 %; prisen på plastikhåndtasker faldt fra 3,1 ECU pr. enhed i 1992 til 2,7 ECU pr. enhed i undersøgelsesperioden, dvs. med 14,1 %; og håndtasker af tekstilmaterialer faldt fra 2,5 ECU pr. enhed i 1992 til 2,3 ECU pr. enhed i undersøgelsesperioden, dvs. med 7 %.
- (52) Ved undersøgelsen af prisunderbud foretoges der først sammenligninger for hver enkelt kategori mellem cif-importprisen (justeret for fortoldning og levering til kunden) og fællesskabsproducenternes salgspriser i Fællesskabet på samme handelstrin. De anvendte importpriser svarer til de priser, der blev opgivet af de ikke-forbundne importører i stikprøven. Disse priser justeredes behørigt for levering til kunden for at sikre en sammenligning på samme handelstrin, idet der blev benyttet en prisforhøjelse udledt af efterprøvede beviser, som var fremlagt af de samarbejdende importører. Ved justeringen af priserne til et fortoldet niveau toges der (som det var relevant) hensyn til den normale toldsats, eller den toldsats der finder anvendelse i henhold til GSP.

- (53) De deraf følgende justerede importpriser sammenlignedes for hver kategori og salgskanal med priserne for de fællesskabsproducenter, hvis produktion omfattede de mest basale typer, som solgtes inden for hver kategori, og som fandtes sammenlignelige med de importerede varer fra Den Kinesiske Folkerepublik. Denne fremgangsmåde benyttedes trods manglende samarbejde fra kinesiske eksportørers side.
- (54) For hver enkelt kategori viste denne sammenligning (udtrykt i procent af fællesskabsproducenternes salgspriser) underbud på 30 % for håndtasker med yderside af læder, 26 % for håndtasker med yderside af plast og 35 % for håndtasker med yderside af tekstilmaterialer. Den gennemsnitlige underbudsmargen er 28 %.

5. Fællesskaberhvervsgrenens situation

a) Produktion

- (55) Fællesskaberhvervsgrenens produktion af håndtasker steg fra 33,5 mio. enheder i 1992 til 40 mio. enheder i undersøgelsesperioden. Målt i værdi steg produktionen fra 973 mio. ECU i 1992 til 1 243 mio. ECU i undersøgelsesperioden.

b) Salg

- (56) Der er konstateret et fald på 12 % i salget i Fællesskabet af varer fremstillet af fællesskaberhvervsgrenen mellem 1992 og undersøgelsesperioden. Salget faldt fra 25 mio. enheder i 1992 til 22 mio. enheder i undersøgelsesperioden.

c) Markedsandel

- (57) Fællesskaberhvervsgrenens markedsandel på fællesskabsmarkedet målt i enheder faldt fra 21 % i 1992 til 15,3 % i undersøgelsesperioden.

d) Rentabilitet

- (58) Fællesskabsproducenternes samlede rentabilitet faldt gradvist fra 4,7 % i 1992 til 1,3 % i undersøgelsesperioden.

- (59) I denne forbindelse bør man erindre sig, at håndtaskeindustrien — som omfatter et stort antal små og mellemstore virksomheder — har en meget specifik natur, og at den som vigtigste særtræk har en fremstilling af håndtasker, der næsten udelukkende sker efter bestilling og efter en analyse af de direkte dermed forbundne omkostninger, som viser en forventet fortjeneste for hver enkelt model. I betragtning heraf kan intet sådant selskab pådrage sig tab i mere end nogle få måneder uden at blive tvunget til at lukke som følge af en manglende kapitalstrøm. I denne forbindelse skal det nævnes, at der har fundet et stort antal lukninger sted i den omhandlede periode.

e) Beskæftigelse og virksomhedslukninger

- (60) Beskæftigelsen i sektoren faldt fra omkring 76 000 personer i 1992 til 57 000 personer i undersøgelsesperioden, dvs. med 24 %.
- (61) Tal for beskæftigelse og virksomhedslukninger vedrører lædervaresektoren som helhed (herunder producenter af alle former for tasker og mindre lædervarer af alle materialer, nemlig læder, plast og tekstilmaterialer). Der foreligger ikke specifikke tal for hver enkelt berørt vare. Sådanne tal ville heller ikke give mening for et varespecifikt grundlag, da virksomheder i sektoren ofte fremstiller flere varer ved anvendelse af samme ansatte og udstyr. Skønt disse tal vedrører sektoren for fremstilling af lædervarer som helhed, afspejler de sektorens situation. Fordi de ressourcer, der anvendes til at fremstille de forskellige varer, er udskiftelige, kunne tabet af arbejdspladser for én vare faktisk være blevet opvejet af stigninger for en anden, således at de samlede beskæftigelsestal var forblevet stabile. Som fastslået ovenfor er dette imidlertid ikke tilfældet her.
- (62) Der har været omkring 400 virksomhedslukninger i undersøgelsesperioden. Tallene vedrører ligeledes sektoren som helhed.

f) Konklusion vedrørende skade

- (63) En undersøgelse af ovennævnte økonomiske indikatorer viser sammen med de konklusioner, der er draget om importens omfang og priser, at fællesskabsproducenternes situation er forværret mellem 1992 og undersøgelsesperioden for så vidt angår den pågældende vare. Som det er påvist, havde erhvervsgrenen i Fællesskabet som helhed faldende salg, tab af markedsandel, dalende beskæftigelse og faldende rentabilitet.
- (64) Det er derfor Kommissionens opfattelse, at erhvervsgrenen i Fællesskabet har lidt væsentlig skade, jf. artikel 3 i grundforordningen.

F. ÅRSAG TIL SKADE

1. Virkningerne af dumpingimporten

- (65) De særlige træk ved håndtaskeindustrien, der som ovenfor nævnt stort set er ordrebaseret, forklarer, hvorfor denne erhvervsgren, der ikke har nogen mulighed for at modstå et vedvarende pres fra skadevoldende dumpingimport over et længerevarende tidsrum, er ekstremt sårbar.
- (66) Dumpingimportens indtrængen på fællesskabsmarkedet fra Den Kinesiske Folkerepublik til priser, der lå betydeligt under fællesskabsproducenternes priser, faldt sammen med et tab af markedsandel for fællesskaberhvervsgrenen og en forværring af

dennes finansielle situation. I betragtning af den stigende mængde dumpede håndtasker til lave priser, navnlig i tekstil- og plastkategorierne, blev det under undersøgelsen åbenbart, at mange fællesskabsproducenter ikke kunne konkurrere mod dumpingimporten. Denne strøm af dumpingimport er i den seneste tid blevet omdirigeret i retning af læderhåndtasker, en kategori hvor fællesskabsproducenterne havde koncentreret deres aktiviteter for at opnå den størst mulige fortjeneste.

- (67) Dumpingimport fra Den Kinesiske Folkerepublik havde følgelig en negativ indvirkning på fællesskaberhvervsgrenens situation i et omfang, der kan betegnes som væsentligt.

2. Virkningen af andre faktorer

a) Import fra andre tredjelande

- (68) For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt andre faktorer end dumpingimporten fra Den Kinesiske Folkerepublik kan have ført til fællesskaberhvervsgrenens udsatte situation, henviste visse interesserede parter især til importen til Fællesskabet af håndtasker med oprindelse i Indien.

- (69) I denne forbindelse viser foreliggende Eurostatoplysninger, at importen af håndtasker fra Indien steg fra 7 mio. enheder i 1992 til 8,6 mio. enheder i undersøgelsesperioden, dvs. med 23 %. For så vidt angår prisen på denne importerede vare har den ligget stabilt på 6 ECU pr. enhed, hvilket er ganske langt over priserne på kinesiske håndtasker. Markedsandelen på fællesskabsmarkedet for importerede håndtasker fra Indien har også stabilt ligget på 5,8 % fra 1992 til undersøgelsesperioden.

- (70) Hvad angår importen af håndtasker fra Hongkong er denne steget fra 1,8 mio. enheder i 1992 til 7,5 mio. enheder i undersøgelsesperioden. Med hensyn til den samlede import af håndtasker til Fællesskabet øgede Hongkong sin andel af denne import fra 2,2 % i 1992 til 6,5 % i undersøgelsesperioden. Den del af fællesskabsmarkedet, der dækkes af import af håndtasker med oprindelse i Hongkong, er imidlertid fortsat ret begrænset, idet der har været en mængdemæssig stigning fra 1,5 % i 1992 til 5,1 % i undersøgelsesperioden.

- (71) Med hensyn til importen fra andre tredjelande er disse landes andel af den samlede import faldet fra 15,3 % i 1992 til 9,5 % i undersøgelsesperioden. Denne imports markedsandel på fællesskabsmarkedet faldt fra 10,6 % af mængden i 1992 til 7,5 % i undersøgelsesperioden, dvs. med 29 %.

- (72) Det skal bemærkes, at markedsandelen på fællesskabsmarkedet for alle tredjelande tilsammen, dog undtagen Den Kinesiske Folkerepublik, målt i enheder stabilt har ligget på 18 % fra 1992 til undersøgelsesperioden.

b) Intern konkurrence

- (73) Flere interesserede parter har fremført, at der findes en betydelig indre konkurrence i Fællesskabet mellem producenter i Spanien, Portugal, Frankrig og Italien, og at dette er årsagen til, at visse selskaber kan befinde sig i en ugunstig økonomisk situation.

- (74) I denne forbindelse skal det bemærkes, at det specifikt var fællesskabsproducenterne af håndtasker i disse medlemsstater, som blev undersøgt, og at en gunstig situation for nogle producenter på bekostning af andre ville have været afspejlet i de samlede tal, der konstateredes for den erhvervsgren i Fællesskabet, som indgav klagen. Der er således fuldt ud taget hensyn til alle virkninger af den påståede interne konkurrence, og det konkluderes, at den væsentlige skade, der konstateredes ovenfor, ikke kan tilskrives nogen intern konkurrence. I denne forbindelse skal det også bemærkes, at markedsandelen på fællesskabsmarkedet for andre håndtaskeproducenter i Fællesskabet, som ikke tilslutter sig klagen, også er faldet, nemlig fra 8,4 % i 1992 til 5,5 % i undersøgelsesperioden målt i enheder.

3. Konklusion vedrørende årsag

- (75) Skønt visse faktorer kan have bidraget til den skade, der er forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet, er det Kommissionens konklusion, at det store omfang af dumpingimport fra Den Kinesiske Folkerepublik isoleret set har forvoldt fællesskaberhvervsgrenen væsentlig skade. Denne konklusion er baseret på de forskellige ovenfor beskrevne elementer og navnlig prisunderbuddets størrelse, den markedsandel, som importen af håndtasker fra dette land har opnået på bekostning af erhvervsgrenen i Fællesskabet, samt fællesskabsproducenternes faldende rentabilitet.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Generelle overvejelser

- (76) I overensstemmelse med artikel 21 i grundforordningen har Kommissionen på grundlag af alle fremlagte beviser undersøgt:

- for det første de sandsynlige positive og negative konsekvenser af at indføre foranstaltninger eller undlade dette, og
- for det andet hvorvidt det klart kan konkluderes, at det ikke er i Fællesskabets interesse at benytte foranstaltninger i dette særlige tilfælde.

Med henblik herpå har Kommissionen overvejet virkningen af eventuelle midlertidige foranstaltninger for alle parter, der er berørt af proceduren, og også følgerne af, at der ikke træffes midlertidige foranstaltninger.

(77) For så vidt angår informationsindhentningsprocessen opfordrede Kommissionen alle interesserede parter, som gav sig til kende inden for den fastsatte frist, til at fremlægge underbyggede oplysninger om spørgsmål i forbindelse med Fællesskabets interesser. Længe efter udløbet af fristen for at fremsætte bemærkninger gav adskillige interesserede parter sig til kende, udtrykte deres mening om proceduren og anmodede om at blive hørt. I betragtning af spørgsmålets vigtighed i dette tilfælde og behovet for at indhente så mange pålidelige oplysninger som muligt, hvorpå Kommissionen kunne basere sine konklusioner, udfoldede Kommissionen alle bestræbelser for at høre alle interesserede parter, når dette var muligt. Der afholdtes mere end 30 høringer, hvor mere end 300 selskabers synspunkter kom til udtryk (hovedsagelig ikke-forbundne importører, handlende og stormagasiner fra hele Fællesskabet). De interesserede parter fik derfor alle muligheder for at uddybe og underbygge deres synspunkter.

Gyldigheden af nogle af argumenterne kunne ikke vurderes med lethed, fordi de var blevet fremført sent, men Kommissionen er ikke desto mindre nået frem til foreløbige afgørelser på grundlag af de argumenter, der fremførtes af de interesserede parter, og hvoraf nogle vil blive yderligere undersøgt.

2. Virkningerne på erhvervsgrænsen i Fællesskabet

a) Erhvervsgrænsens karakter

(78) Fællesskabets håndtaskeindustri er en modeindustri, der fremstiller varer, som i Fællesskabet bibringes en betydelig værdi i form af kreativ værdi, fornyelse og intellektuel ejendomsret. Erhvervsgrænsen yder et betydeligt bidrag til beskæftigelsen i Fællesskabet, og der kan i erhvervsgrænsen opnås vigtige stordriftsfordele ved fremstilling og salg af større mængder. Der henvises til de ovennævnte produktions- og beskæftigelsestal.

Selskaberne i erhvervsgrænsen er generelt både små og mellemstore virksomheder samt beliggende i områder i Fællesskabet såsom Portugal, Spanien, Italien, Frankrig og Grækenland, som er berettiget til højeste støtte fra Fællesskabets strukturfonde.

(79) Som allerede fastslået i del E, har den skade, som erhvervsgrænsen i Fællesskabet har lidt, givet sig udtryk i et fald i salget i Fællesskabet på 12 %. Der er desuden konstateret et fald i markedsandel på 29 % mellem 1992 og undersøgelsesperioden. Fællesskabs erhvervsgrænsens rentabilitet er forværret fra 4,7 % til 1,3 %.

Erhvervsgrænsen i Fællesskabet er blevet bragt i fare, fordi den er blevet forhindret i at sælge tilstrækkelige mængder til at kunne opnå den indtjening, som er nødvendig for, at den kan klare sig. Store mængder varer importeret fra Den Kinesiske Folkerepublik til lave priser har undergravet fællesskabsproducenternes markedsandel.

(80) Under de nuværende omstændigheder og for at gøre det muligt for erhvervsgrænsen i Fællesskabet at rejse sig fra den skade, der er forvoldt den, finder Kommissionen, at erhvervsgrænsen i Fællesskabet har brug for, at mængden af håndtasker fremstillet i og solgt på fællesskabsmarkedet stiger, således at den kan benytte sig af stordriftsfordele og forbedre sine finansielle resultater.

b) Leve- og konkurrencedygtighed

(81) For så vidt angår fællesskabs erhvervsgrænsens leve- og konkurrencedygtighed forekommer producenterne at være stærkt nytænkende, og der udvises nøje omhu ved udformningen af den pågældende vare. Fællesskabs erhvervsgrænsens levedygtighed fremgår også af dens gode resultater på eksportmarkederne.

(82) Eksporten er steget fra 8,5 mio. enheder i 1992 til 18,9 mio. enheder i undersøgelsesperioden. Stigningen i salget på eksportmarkederne (især til USA, Japan og Hongkong) vedrører tilsyneladende navnlig håndtasker af høj kvalitet og til høje priser: eksporten af læderhåndtasker udgør 80 % af den samlede eksport, hvoraf 70 % eksporteres til priser, som er mindst 35 % højere end de priser, hvortil tasker sælges i Fællesskabet af fællesskabsproducenter. Dette resultat peger også på, at fællesskabsproducenterne har måttet gribe til eksport til tredjelande på grund af det pristryk, der udøves på fællesskabsmarkedet af dumpingimport af håndtasker fra Den Kinesiske Folkerepublik.

(83) Nogle parter har fremført, at der ikke er tilstrækkelig kapacitet i Fællesskabet til at producere nok håndtasker til at dække efterspørgslen i Fællesskabet. Det bør nævnes, at da fremstillingen af håndtasker deler udstyr og arbejdskraft med andre forbundne varer i lædervaresektoren (alle former for tasker og mindre lædervarer), er det vanskeligt at sætte præcise tal på den disponible kapacitet specifikt for håndtasker. Erhvervsgrænsen i Fællesskabet råder imidlertid over en kvalificeret arbejdsstyrke, der har den nødvendige viden til at dække en meget større efterspørgsel, hvis dette kan ske til priser, der gør det muligt for erhvervsgrænsen at opnå et tilstrækkeligt finansielt afkast, hvilket kan sikres ved at beskytte erhvervsgrænsen i Fællesskabet mod illoyal konkurrence i form af dumpingpriser.

- c) *Virksomheder af indførelse eller manglende indførelse af foranstaltninger*
- (84) For så vidt angår følgerne for erhvervsgrænsen i Fællesskabet, hvis der ikke indføres antidumpingforanstaltninger, kan det antages, at dette vil føre til en fortsættelse af den nedadgående tendens vedrørende rentabilitet og yderligere forværre fællesskabserhvervsgrænsens finansielle situation. Det forventes, at der vil finde yderligere virksomhedslukninger sted, og at flere arbejdspladser vil gå tabt i denne arbejdskraftintensive erhvervsgrænse, der allerede har faldende beskæftigelse. I betragtning af den store markedsandel for varer importeret fra Den Kinesiske Folkerepublik og den stabile markedsandel for importen fra andre tredjelandslande vil en reduktion i antallet af fællesskabsproducenter højst sandsynligt føre til mindre konkurrence på fællesskabsmarkedet.
- (85) Nogle parter har hævdet, at erhvervsgrænsen i Fællesskabet burde koncentrere sig om fremstilling af håndtasker af høj kvalitet, som er tiltænkt det øvre markedssegment, hvor sådanne varer har fordele frem for importerede varer. Kommissionen finder imidlertid, at denne nichemarkedsstrategi, der er begrænset for så vidt angår de solgte mængder, ikke kan danne grundlag for en hel erhvervsgrænse, men kun vil tillade visse håndtaskeproducenter i Fællesskabet — navnlig producenter af mærkevarer eller med en traditionel tilstedeværelse på markedet — at fortsætte på markedet. Kommissionen finder imidlertid, at fællesskabsproducenter af håndtasker, som ikke er mærkevarer, ikke vil kunne overleve med en sådan strategi, medmindre de kan fremstille og sælge stigende mængder håndtasker.
- (86) Det er blevet fremført, at en indførelse af antidumpingtold ikke vil have til følge, at fællesskabsproducenternes salg øges, men ville føre til, at importørerne købte fra andre tredjelandslande. I betragtning af omkostningerne i forbindelse med at skifte leverandører og de store avancer for disse importører, er det tvivlsomt, om dette argument holder. Det anses faktisk for mere sandsynligt, at erhvervsgrænsen i Fællesskabet vil gøre en særlig indsats for at få disse handlende som kunder og derved øge sit salg. Spørgsmålet vil dog blive undersøgt yderligere.
- (87) Det er sandsynligt, at hvis forskellen i indkøbspris mellem importerede håndtasker og håndtasker fremstillet i Fællesskabet således mindskedes, ville importører og handlende finde det mere attraktivt at købe fra kilder i Fællesskabet. Lange leveringsperioder og behovet for at importere store mængder for at mindske enhedstransportomkostningerne er faktorer, som ville blive vejet op imod en nærmere og mere sikker leveringskilde som f.eks. håndtasker fremstillet i Fællesskabet.
- (88) En række ikke-samarbejdende producenter i Fællesskabet, som delvis har flyttet deres produktion til Den Kinesiske Folkerepublik, har fremført, at en indførelse af antidumpingforanstaltninger vil føre til en yderligere reduktion af beskæftigelsen i deres produktionsfaciliteter i Fællesskabet som følge af det umulige i at kryds-subsidiere fremstillingen af en begrænset mængde håndtasker i Fællesskabet med en stor mængde importerede håndtasker til lave priser fra Den Kinesiske Folkerepublik. En række ikke-samarbejdende fællesskabsproducenter (især i Tyskland og Det Forenede Kongerige) bevarer tilsyneladende en lille produktion i Fællesskabet ved at opnå højere margener for håndtasker importeret fra Den Kinesiske Folkerepublik.
- (89) I denne forbindelse forventes det, at alle fordele i form af øget salg, som erhvervsgrænsen i Fællesskabet opnår som følge af en indførelse af foranstaltninger, også vil gælde for disse importerende fællesskabsproducenter, som derfor også vil have fordel af antidumpingforanstaltningerne. Under alle omstændigheder har disse parter stadig mulighed for at indkøbe den pågældende vare fra Den Kinesiske Folkerepublik. De vil desuden stadig drage fordel af lave importpriser selv efter indførelsen af foranstaltninger, da disse under ingen omstændigheder burde være højere end de indonesiske omkostninger (herunder fortjeneste), som benyttes til beregningen af den normale værdi. Dette spørgsmål vil ikke desto mindre blive undersøgt yderligere efter indførelsen af midlertidig told.

3. Virkningerne for erhvervsgrænsen på et lavere trin i produktionsprocessen

- (90) Den mulige reduktion eller forsvinden af fællesskabsproducenterne af håndtasker, hvis der ikke indføres foranstaltninger, vil have en direkte og umiddelbar effekt på fællesskabsproducenterne af råmaterialer og tilbehør. For så vidt angår dette er der kun blevet fremlagt oplysninger om de virkninger, som importen af færdige håndtasker af tekstilmaterialer og plast har haft på producenterne af råvarer i Fællesskabet. Stigningen i importen af færdige håndtasker af tekstilmaterialer og plast med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik, som anvender materialer fra dette land og andre tilgrænsende tredjelandslande, har ført til, at talrige producenter af disse råvarer i Fællesskabet har lukket deres anlæg.
- (91) Det er blevet fremført, at hvis der indføres foranstaltninger, ville de skade andre økonomiske sektorer såsom Fællesskabets eksport til Den Kinesiske Folkerepublik af råvarer og tilbehør, som anvendes ved fremstillingen af håndtasker. Der er imidlertid fremlagt beviser, der synes at vise, at

hovedparten af producenterne i Den Kinesiske Folkerepublik køber tilbehøret i Det Fjerne Østen og hovedsagelig i Kina, mens råmaterialerne fremskaffes fra nabolande som f.eks. Taiwan og Republikken Korea. Det skal desuden påpeges, at der ikke over for Kommissionen er fremlagt beviser for, at eksporten af råvarer fra Fællesskabet ville blive alvorligt påvirket af en indførelse af en antidumpingtold på håndtasker.

- (92) Det følger af ovenstående, at hvis håndtaskeindustrien i Fællesskabet kan bevare eller genvinde sin markedsandel som følge af foranstaltninger, vil dette også være til fordel for fællesskabsproducenterne af råvarer og tilbehør til sektoren. I denne forbindelse skal det bemærkes, at det fandtes, at alle de fællesskabsproducenter i stikprøven, som besøgte af Kommissionen, købte råvarer og tilbehør fra leverandører i Fællesskabet.

4. Virkningerne på importører-handlende

- (93) Flere importører, handlende og deres repræsentative sammenligninger har hævdet, at en indførelse af antidumpingforanstaltninger på importen af håndtasker ville påvirke dem negativt, idet talrige importører ville gå fallit, og der ville forekomme tab af arbejdspladser i sektoren.
- (94) Virkningerne af antidumpingforanstaltninger på importører og handlende bør vurderes forskelligt alt efter, om de også importerer andre varer eller kun den pågældende vare og alt efter, om de kun handler med importerede håndtasker eller med tasker fremstillet i Fællesskabet eller i tredjelande. I de førstnævnte tilfælde vil virkningen af antidumpingforanstaltninger sandsynligvis blive mildnet af de indtægter der stammer fra andre varer eller håndtasker fremstillet i Fællesskabet eller i tredjelande. I det andet tilfælde kan virkningen af antidumpingforanstaltningerne imidlertid blive større. Disse virkninger skal dog ses i sammenhæng med beviser, der er fremlagt af de ikke-forbundne importører i stikprøven og som viser en stor bruttoavance mellem cif-importprisen og detailldet på ofte over 70 - 80 %. Denne bruttoavance fandtes ydermere at give en betydelig nettofortjenstmargen for nogle importører. Dette aspekt vil imidlertid blive undersøgt yderligere.
- (95) Nogle importører har fremført, at en indførelse af antidumpingforanstaltninger vil gøre det umuligt at foretage indkøb i Den Kinesiske Folkerepublik, hvorved handelsmønstreret ville blive alvorligt forstyrret i den forstand, at disse importører nu ville blive nødt til at købe fra andre tredjelande. Sand-

synligheden for, at dette vil ske, er blevet behandlet i betragtning (86). I denne forbindelse erindres der også om, at antidumpingforanstaltninger ikke har til formål at forhindre import til redelige priser fra det pågældende eksportland, og at de ikke skal forhindre handlende i at importere fra andre leveringskilder i alternative tredjelande. Antidumpingforanstaltninger har heller ikke til formål at beskytte fællesskaberhvervsgrenen mod import fra tredjelande til konkurrencedygtige priser. Antidumpingforanstaltningens formål er at fjerne illoyal konkurrence.

5. Virkningerne på forbrugerne

- (96) Det er blevet fremført, at hvis der indføres antidumpingforanstaltninger i dette særlige tilfælde, ville dette lægge unødige byrder på forbrugeren eller begrænse hans valgmuligheder. Det er også blevet fremført, at enhver foranstaltning vil have negative følger for personer med begrænsede indtægter, som er nødt til at købe håndtasker i den billigste del af sortimentet.
- (97) På grund af den store avance for håndtaskeforhandlere (se betragtning (94)) konkluderes det imidlertid, at det i dette særlige tilfælde forekommer usandsynligt, at antidumpingforanstaltningerne i form af told i fuldt omfang vil blive lagt over på den endelige forbruger i form af en væsentlig prisstigning. Skønt antidumpingtolden vil skulle dækkes et eller andet sted mellem importøren og forbrugeren, forekommer det i betragtning af den relativt høje tilskrivning af avance mellem cif-importprisen og detailprisen, som ofte når over 70 - 80 %, ganske usandsynligt, at det nødvendigvis vil være forbrugeren, som kommer til at dække hele tolden.
- (98) Det findes heller ikke sandsynligt, at de priser, der forlanges af fællesskabsproducenterne i Fællesskabet, vil stige. Fællesskaberhvervsgrenens strategi er rettet mod at reducere omkostningerne gennem et øget salg til forholdsvis stabile priser, så dens varer derved bliver mere tiltrækkende for distributørerne end importerede varer. I en sådan situation vil der derfor kun blive tale om en meget begrænset eller måske endda slet ingen indvirkning på den pris, som forbrugerne skal betale. Dette er et spørgsmål, der undersøges yderligere. Den undersøgte vare er desuden en modevare, hvor det ikke er sandsynligt, at begrænsede prisændringer vil spille en fremherskende rolle for forbrugerens valg.
- (99) Derfor og i betragtning af underbuddets størrelse og de margener, der er konstateret på importørniveau, kan det forudses, at tolden ikke vil have en

væsentlig indvirkning på varens detailpris. På den anden side vil tolden sandsynligvis gavne erhvervsgrænen i Fællesskabet ved at genoprette dens konkurrencemæssige stilling ved salg til handlende.

6. Handelsforvridende virkninger

- (100) Nogle parter har fremført, at en indførelse af antidumpingforanstaltninger ville have den modsatte virkning, at det kinesiske marked ville blive lukket for eksport af håndtasker fra Fællesskabet. I denne forbindelse er det blevet fastslået, at Fællesskabets eksport af håndtasker til Den Kinesiske Folkerepublik kun udgjorde 8 000 enheder i undersøgelsesperioden sammenlignet med en samlet eksport på 25 mio. enheder i denne periode. Spørgsmålet om adgang til det kinesiske marked for håndtasker fremstillet i Fællesskabet er næsten meningsløst, da der er en told på ca. 45 % på importen af håndtasker til Den Kinesiske Folkerepublik.

7. Konklusioner vedrørende Fællesskabets interesser

- (101) Efter at have undersøgt de forskellige involverede interesser finder Kommissionen, at mens der findes en række grunde til at træffe foranstaltninger, er der tilsyneladende ingen tvingende årsager, som taler for, at der ikke gribes ind over for den pågældende import.

Hvis erhvervsgrænen i Fællesskabet vedblivende udsættes for skadelig dumping, vil dette som fastslået bidrage til denne erhvervsgræns vanskeligheder og kan endda føre til, at den forsvinder eller flyttes uden for Fællesskabet.

Det bør erindres, at hovedparten af virksomhederne i sektoren er små og mellemstore virksomheder, som hovedsagelig er beliggende i områder, der er berettiget til fællesskabsstøtte gennem strukturfondene, hvilket er endnu et argument til fordel for midlertidige foranstaltninger.

H. MIDLERTIDIG TOLD

- (102) I betragtning af det store antal forskellige typer håndtasker bør foranstaltningerne tage form af en værditold. Med henblik på at fastsætte denne tolds størrelse tog Kommissionen hensyn til den fastsatte dumpingmargen og til det toldbeløb, som er nødvendigt for at afhjælpe den skade, der er forvoldt for erhvervsgrænen i Fællesskabet.
- (103) Ved vurderingen af skadesafhjælpningsniveauet tog Kommissionen hensyn til, at dumpingimporten fra Den Kinesiske Folkerepublik i betydeligt omfang har underbudt fællesskabsproducenternes priser, nedbrudt rentabiliteten og forårsaget en gradvis

mindskelse af beskæftigelsen samt en række virksomhedslukninger. For at afhjælpe skaden kræves det følgelig at eksportpriserne på håndtasker med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik øges i et omfang, der er tilstrækkeligt til, at erhvervsgrænen i Fællesskabet kan dække sine omkostninger og opnå en rimelig fortjeneste.

- (104) Undersøgelsen har fastslået, at en fortjenstmargen på 5 % bør anses for at udgøre et passende minimum, idet der tages hensyn til behovet for langsigtede investeringer og den indtjening, som erhvervsgrænen i Fællesskabet med rimelighed kan forventes at have, hvis der ikke forekommer skadelig dumping.
- (105) For så vidt angår beregningen af skadesgrænsen, dvs. salg til underbudspriser, blev der for hver enkelt kategori foretaget en sammenlægning af den konstaterede underbudsprocent og den vejede gennemsnitlige manglende fortjeneste for fællesskabsproducenterne i stikprøven i undersøgelsesperioden. Efter ovenstående var den manglende fortjeneste således 3,7 %. Den vejede gennemsnitlige skadesmargen udgør derfor 32 %. Udtrykt i procent af prisen, frit Fællesskabets grænse, udgør skadesmargenen 39,2 %.
- (106) For de selskaber, som anmodede om og tilstodes individuel behandling, udgør skadesmargenerne udtrykt i procent af prisen, frit Fællesskabets grænse:
- for Shilton fandtes det i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, ikke nødvendigt at beregne en individuel skadesmargen, da den konstaterede dumpingmargen var nul
 - for Lee & Man er skadesmargenen 30,7 %.
- (107) Da skadesafhjælpningsniveauet er under den konstaterede dumpingmargen, bør antidumpingtolden beregnet på grundlag af prisen, frit Fællesskabets grænse, i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i grundforordningen udgøre 39,2 %.

For det selskaber, der tilstodes individuel behandling, bør antidumpingtolden være følgende:

- Jane Shilton: nul
- Lee & Man: 30,7 %.

I. AFSLUTTENDE BESTEMMELSE

- (108) Af hensyn til en forsvarlig forvaltning bør der fastsættes en frist, inden for hvilken interesserede parter, der vides at være berørt af sagen, kan give deres mening tilkende og anmode om at blive hørt. Det bør desuden erklæres, at alle konklusioner i forbindelse med denne forordning er foreløbige og kan tages op til fornyet overvejelse i forbindelse med enhver endelig told, som Kommissionen måtte foreslå —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af håndtasker henhørende under KN-kode 4202 22 10, 4202 22 90 og 4202 21 00 med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik.
2. Den midlertidige antidumpingtold fastsættes på grundlag af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, til:

Land	Varer fremstillet af	Told (i %)	Taric- tillægskode
Den Kinesiske Folkerepublik	Alle selskaber med undtagelse af:	39,2 %	8900
	— Lee & Man Handbags Manufacturing Ltd	30,7 %	8960
	— Jane Shilton (Pacific) Ltd	0,0 %	8961

3. Medmindre andet er angivet finder gældende bestemmelser for told og anden toldpraksis anvendelse.
4. De i stk. 1 omhandlede varers overgang til fri omsætning i Fællesskabet er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

Artikel 2

Parterne kan i henhold til artikel 20 og 21 i forordning (EF) nr. 384/96 inden en måned fra tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden tilkendegive deres mening skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen.

Artikel 3

Denne forordnings artikel 1 finder anvendelse i seks måneder, medmindre Rådet vedtager endelige foranstaltninger inden udløbet af denne periode, jf. dog artikel 7, 9, 10 og 14 i forordning (EF) nr. 384/96.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. februar 1997.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING Nr. 210/97/EF
af 19. december 1996

om vedtagelse af et handlingsprogram for toldvæsenet i EF (*Told 2000*)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B⁽³⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 10. oktober 1996, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Gennemførelsen af det indre marked pr. 1. januar 1993, ikrafttrædelsen af traktaten om Den Europæiske Union, Fællesskabets udvidelse med nye stater, udvidelsen af ordningen for fællesskabsforsendelse til også at omfatte Polen, Tjekkiet, Slovakiet og Ungarn og den hastige udvikling i Fællesskabets samhandel med resten af verden, specielt efter at aftalerne under den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) blev underkrevet i april 1994 og godkendt af Rådet den 19. december 1994, gør det nødvendigt nøje at få fastlagt og gennemført strategiske retningslinjer, som giver mulighed for bedre at definere den rolle, toldvæsenet skal spille i Fællesskabet;
- (2) selv om varekontrollen ved alle indre grænser i Unionen er faldet bort med gennemførelsen af det indre marked, er der stadig væsentlige forskelle mellem medlemsstaternes hjemmemarkeder og det indre marked; videreudviklingen af det indre marked til et egentligt europæisk »hjemmemarked« skal derfor fremmes;
- (3) medlemsstaterne og Kommissionen træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige, for at de på bedst mulig måde kan udøve det ansvar, der påhviler toldtjenesterne i henhold til de gældende bestemmelser for gennemførelsen af fælles politikker, navnlig i forbindelse med kontrollen med gennemførelsen af den fælles handelspolitik, den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik;
- (4) afviklingen af de indre grænser, der bevirker, at varer frit kan cirkulere uden toldformaliteter overalt i Fællesskabets toldområde, gør det nødvendigt at indføre procedurer og kontrolforanstaltninger, som har samme effektivitet overalt i dette toldområde i forbindelse med indgang til eller udgang fra området, for at sikre anvendelsen af Fællesskabets forskellige politikker og beskytte borgernes og de erhvervsdrivendes legitime interesser samt Fællesskabets finansielle interesser og samtidig opfylde kravene om hurtig og glidende afvikling af udenrigshandelen;
- (5) iværksættelsen af disse procedurer og disse kontrolforanstaltninger ved indgangssteder og udgangssteder i Fællesskabets toldområde eller ved de steder, hvor toldformaliteterne afvikles, tilkommer medlemsstaternes toldadministrationer; effektiviteten af disse toldadministrationers arbejde er en vigtig forudsætning for en hensigtsmæssig forvaltning af det indre marked; i tilfælde, hvor det er nødvendigt at sikre bl.a. en høj grad af beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, fastlægges der på fællesskabsplan kriterier for arten af den kontrol, der skal udføres;
- (6) med henblik på beskyttelsen af Det Europæiske Fællesskabs finansielle interesser bør samarbejdet mellem medlemsstaternes toldadministrationer styrkes på en sådan måde, at de sættes i stand til at fungere lige så effektivt og ydedygtigt som en enkelt administration;

⁽¹⁾ EFT nr. C 346 af 23. 12. 1995, s. 4, og EFT nr. C 23 af 27. 1. 1996, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. C 301 af 13. 11. 1995, s. 5.

⁽³⁾ Udtalelse fra Europa-Parlamentet af 25. oktober 1995 (EFT nr. C 308 af 20. 11. 1995, s. 46), Rådets fælles holdning af 22. december 1995 (EFT nr. C 37 af 9. 2. 1996, s. 11) og Europa-Parlamentets afgørelse af 16. april 1996 (EFT nr. C 141 af 13. 5. 1996, s. 36). Europa-Parlamentets afgørelse af 10. december 1996 og Rådets afgørelse af 19. december 1996.

(7) ensartede resultater af toldvæsenets indsats ved anvendelsen af fællesskabsretten kan alene opnås ved styrke samarbejdet mellem medlemsstaternes toldadministrationer og mellem disse og Kommissionen; udviklingen af et sådant samarbejde kan ikke undgå at styrke effektiviteten af instrumenterne til forvalt-

ning af det indre markeds grænser, såsom Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 af 8. februar 1993 om kontrol med, at produkter indført fra tredjelande overholder produktsikkerhedsreglerne⁽¹⁾;

med fuld respekt for, at ansvaret for undervisningsindholdet og tilrettelæggelsen af erhvervsuddannelserne ligger hos medlemsstaterne;

- (8) i sin meddelelse af 16. februar 1994 til Europa-Parlamentet og Rådet om udbygning af det administrative samarbejde i forbindelse med gennemførelsen og håndhævelsen af EU-lovgivningen i det indre marked angav Kommissionen told som et af de områder, Fællesskabet skal dække; i resolutionen af 16. juni 1994⁽²⁾ om samme emne anmodede Rådet Kommissionen og medlemsstaterne om aktivt at fortsætte arbejdet på dette område;
- (9) en indsats på toldområdet er nødvendig som led i bekæmpelsen af ulovlig handel og svig; Fællesskabet bør inden for sine egne beføjelser kunne støtte medlemsstaternes aktioner; uden at tilsætte de forpligtelser, der følger af Rådets forordning (EØF) nr. 1468/81 af 19. maj 1981 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne⁽³⁾, eller af enhver anden forordning, der måtte erstatte denne, bør enhver mulighed for administrativt samarbejde i henhold til fællesskabsreglerne udnyttes fuldt ud;
- (10) det er ikke muligt at opnå et sådant resultat, hvis hver administration iværksætter individuelle foranstaltninger, og det er vigtigt, at toldreglerne anvendes således, at det sikres, at det indre marked fungerer tilfredsstillende; det er derfor nødvendigt at skabe en fællesskabsramme omkring opstillingen af planer og prioriteringer med henblik på en samordnet aktion mellem Fællesskabet og medlemsstaterne for at sikre at toldadministrationerne bliver tilpasset til de opgaver, de skal varetage inden for rammerne af et marked uden indre grænser;
- (11) gennemførelsen af et handlingsprogram på fællesskabsplan vil være en af de mest hensigtsmæssige måder til at nå disse mål; i forbindelse med udarbejdelsen af den foreløbige og den endelige rapport bør Kommissionen undersøge, om det med henblik på en bedre uddannelse af medlemsstaternes toldembedsmænd inden for fællesskabsret ville være hensigtsmæssigt at oprette et toldakademi;
- (12) i henhold til traktatens artikel 127 skal Fællesskabets aktion inden for erhvervsuddannelse gennemføres
- (13) målene for dette handlingsprogram bør indgå i en fælles ramme til vejledning for Fællesskabet og medlemsstaterne;
- (14) et første initiativ var iværksættelsen af Fællesskabets handlingsprogram, inden for faglig uddannelse af toldembedsmænd (MATTHAEUS-programmet), der er indført ved beslutning 91/341/EØF⁽⁴⁾;
- (15) inden for uddannelse og fagligt samarbejde bør der tages hensyn til den eksterne dimension i Fællesskabets og medlemsstaternes aktion; medlemsstaterne kan bestemme, at deres uniformerede embedsmænd ved indgangene til og udgangene fra Fællesskabets toldområde synligt skal bære Det Europæiske Fællesskabs symbol med de tolv stjerner;
- (16) Fællesskabet og medlemsstaterne bidrager til finansieringen af handlingsprogrammet, og det beløb, der skal finansieres over De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, opføres under sektion III — Kommissionen; i denne beslutning fastlægges der for hele programmets varighed en finansieringsramme, som ifølge punkt 1 i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring af 6. marts 1995 udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden inden for rammerne af den årlige budgetprocedure;
- (17) det er nødvendigt at fastlægge et program for fem år;
- (18) dette program indeholder de vejledende principper for de kommende fem års toldpolitik, og samordningen og tilrettelæggelsen af dette programs gennemførelse varetages i partnerskab mellem Kommissionen og medlemsstaterne i Toldpolitikudvalget, der består af generaldirektørerne for toldanliggender i Kommissionen og i medlemsstaterne eller deres repræsentanter;
- (19) dette program bygger på erfaringerne fra den pilotaktion, som Kommissionen iværksatte i 1994, og tager hensyn til de forhold, der anføres i Kommissionens meddelelse »Svig i forbindelse med forsendelsesproceduren — forudsete løsninger og fremtidsperspektiver« af 29. marts 1995;
- (20) dette program ligger inden for rammerne af de beføjelser, som er fastsat i traktaten, og tager hensyn til subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet —

⁽¹⁾ EFT nr. L 40 af 17. 2. 1993, s. 1. Forordningen er ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

⁽²⁾ EFT nr. C 179 af 1. 7. 1994, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 144 af 2. 6. 1981, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EØF) nr. 945/87 (EFT nr. L 90 af 2. 4. 1987, s. 3).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 187 af 13. 7. 1991, s. 41.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Fastlæggelse af programmet

1. Med denne beslutning fastlægges et EF-handlingsprogram, som støtter og supplerer medlemsstaternes foranstaltninger på toldområdet.
2. Handlingsprogrammet benævnes »Told 2000« og gennemføres for perioden 1. januar 1996 til 31. december 2000.
3. Fællesskabets aktion bygger på den fælles målramme for gennemførelsen af programmet, som er omhandlet i artikel 4.
4. Proceduren for gennemførelse og evaluering af programmet er fastsat i henholdsvis artikel 3 og 17.
5. I denne beslutning forstås ved toldadministration den myndighed, der har beføjelse til at håndhæve toldforskrifterne.

Artikel 2

Foranstaltninger til højnelse af bevidstheden om toldvæsenet i EF

Medlemsstaterne kan bestemme, at deres uniformerede embedsmænd ved indgangene til og udgangene fra Fællesskabets toldområde synligt skal bære Fællesskabets symbol med de tolv stjerner.

Artikel 3

Programmets gennemførelse

Koordineringen og tilrettelæggelsen af nærværende programs gennemførelse sker i partnerskab mellem Kommissionen og medlemsstaterne i Toldpolitikudvalget der består af generaldirektørerne for toldanliggender i Kommissionen og i medlemsstaterne eller deres repræsentanter, som med henblik herpå træffer de nødvendige foranstaltninger efter deres respektive beføjelser.

Artikel 4

Fælles målramme

Den fælles målramme, der er fastsat i artikel 1, stk. 3, og inden for hvilken Kommissionen og medlemsstaterne fastlægger planer og prioriteringer med henblik på at definere og iværksætte en samordnet aktion, der skal sikre overensstemmelse mellem toldvæsenets indsats og behovene på det indre marked, har til formål:

- 1) at garantere en anvendelse af fællesskabsbestemmelserne, som sikrer samme resultater overalt på Fællesskabets toldområde, for at
 - undgå sådanne fordrejninger til skade for det indre marked, som måtte opstå som følge af uensartet anvendelse af toldprocedurerne i de forskellige dele af Fællesskabet
 - beskytte Fællesskabets interesser, især dets finansielle interesser, og
 - sikre borgerne og de erhvervsdrivende i Fællesskabet et ensartet beskyttelsesniveau, uanset hvor på Fællesskabets toldområde toldformaliteterne afvikles, og samtidig sikre den nødvendige glidende afvikling af internationale handelstransaktioner
- 2) at give plads for overvejelser om, hvordan der kan tages hensyn til fællesskabsdimensionen ved opbygningen af tjenesterne og etableringen af infrastruktur og udstyr, og at fremme en fælles anvendelse af det materiel, der bidrager til gennemførelsen af fællesskabsbestemmelserne
- 3) at fremme de initiativer, som medlemsstaterne måtte foreslå iværksat, enkeltvis eller i fællesskab, med henblik på at forbedre den generelle effektivitet af toldadministrationernes arbejde
- 4) at hjælpe medlemsstaterne med at udbygge toldembedsmændenes uddannelse, således at den tilpasses til den udvidede rolle, de skal spille i gennemførelsen af Fællesskabets toldbestemmelser og de fælles politikker ved de ydre grænser
- 5) ved hjælp af egnede tiltag inden for uddannelse, faglig bistand og fagligt samarbejde at deltage i etableringen eller udviklingen af velfungerende toldvæsen i tredjelande, som anmoder herom, inden for rammerne af aftaler, som Fællesskabet har indgået eller vil indgå med disse tredjelande, og derved bidrage til udviklingen af Fællesskabets handel
- 6) at fremme gennemsigtigheden og effektiviteten af toldvæsenets indsats til fordel for den lovlige handel ved at styrke forbindelserne mellem Fællesskabets toldmyndigheder, de økonomiske, juridiske og videnskabelige kredse og aktørerne i udenrigshandelen, og
- 7) at bistå toldadministrationerne i de associerede lande, der ønsker at tiltræde Den Europæiske Union.

Artikel 5

Toldkontrol

I overensstemmelse med de mål, der er opstillet i artikel 4, nr. 1), skal medlemsstaterne og Kommissionen:

- 1) forvisse sig om, at toldkontrollen beskytter Fællesskabets interesser, især dets finansielle interesser, sikrer en effektiv, grundig og ensartet anvendelse af Fællesskabets regler og fælles politikker, sikrer et ensartet

beskyttelsesniveau og muliggør kontrol af, at procedurerne vedrørende overensstemmelse med de tekniske standarder, importerede produkters sikkerhed og farlige produkter er blevet fulgt, uanset hvor på Fællesskabets toldområde toldformaliteterne afvikles, samtidig med at trafikens glidende afvikling sikres

- 2) i særlig grad drage omsorg for, at toldadministrationerne kan gribe effektivt ind for at sikre en korrekt anvendelse af andre fællesskabsbestemmelser, som har indvirkning på kontrollen ved indgangen til eller udgangen fra Fællesskabets toldområde eller ved det punkt på Fællesskabets toldområde, hvor toldformaliteterne afvikles; dette gælder især for bestemmelserne om de fælles politikker, udviklingssamarbejde samt beskyttelse af intellektuel ejendomsret, miljøbeskyttelse, forbrugerbeskyttelse og beskyttelse af kulturarven
- 3) samarbejde om at opnå ensartede resultater, både hvad angår kontrollen og forenklingen af samhandelen med henblik på at undgå konkurrenceforvriddning, som kan medføre fordrejninger i samhandelen, og med henblik på at sikre ensartet behandling af de erhvervsdrivende
- 4) med henblik på at nå disse mål tilpasse arbejdsmetoder, udstyr og materiel for at styrke effektiviteten af kontrollen og især fremme udviklingen af teknikker til udvælgelse, risikoanalyse og efterfølgende kontrol, samt i det nødvendige omfang fastlægge kontrollens art med henblik på at opnå ækvivalente resultater
- 5) sikre, at de administrative sanktioner for overtrædelse af Fællesskabets regler er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning
- 6) udnytte alle de muligheder, der findes i fællesskabsbestemmelserne om administrativt samarbejde samt i aftalerne med tredjelande om gensidig bistand
- 7) benytte hensigtsmæssige analyse- og evalueringsmetoder til vurdering af anvendelsen af de kontrolforanstaltninger og procedurer, der er indført, og
- 8) undersøge toldembedsmændenes beføjelser i medlemsstaterne og sørge for den bedst mulige udnyttelse af de disponible ressourcer.

Artikel 6

Tilsyn med og tilpasning af Fællesskabets retsfor- skrifter og procedurer

1. Kommissionen indfører i partnerskab med medlemsstaterne og i nært samråd med de erhvervsdrivende et permanent tilsyn med Fællesskabets retsfor- skrifter og procedurer, således som de især fremgår af Fællesskabets toldkodeks, der er indført ved forordning

(EØF) nr. 2913/92⁽¹⁾, og gennemførelsesbestemmelserne hertil.

2. Tilsynet har til formål at sikre, at retsfor- skrifterne og procedurerne tilpasses med henblik på at

- beskytte Fællesskabets og medlemsstaternes interesser
- opfylde behovene hos de erhvervsdrivende inden for udenrigshandel, især gennem en forenkling af de nævnte retsfor- skrifter og procedurer.

3. Ved iværksættelsen af fælles foranstaltninger som beskrevet i artikel 10 bestræber Kommissionen og medlemsstaterne sig på at indkredse de vanskeligheder, som anvendelsen af denne lovgivning giver anledning til, samt eventuelle forstyrrelser, som forskellig praksis måtte medføre på det indre marked.

Artikel 7

Inddrivelse

For at forbedre resultaterne ved inddrivelse af ubetalte, unddragne eller fejlagtigt udbetalte toldbeløb forelægger Kommissionen en rapport om medlemsstaternes retlige bestemmelser og de vanskeligheder, som deres toldmyndigheder står overfor.

Kommissionen gør sig inden for rammerne af sine beføjelser, enhver mulig bestræbelse for at koordinere medlemsstaternes foranstaltninger på området og foreslår enhver ønskelig ændring med henblik på varetagelse af Fællesskabets interesser.

Artikel 8

Bekæmpelse af svig

1. Med henblik på gennemførelsen af målene i artikel 4, nr. 1) og 2), og artikel 5, nr. 2) og 5), bestræber Kommissionen og medlemsstaterne sig på at anvende ethvert middel til bekæmpelse af svig og ulovlig handel så rationelt og effektivt som muligt. Dette omfatter alle gældende fællesskabsforordninger og -bestemmelser vedrørende samhandelen mellem Fællesskabet og tredje- lande, herunder opbevaring og transit af varer, der indgår i denne samhandel.

2. I den forbindelse udformer, gennemfører og udbygger Kommissionen og medlemsstaterne en politik til bekæmpelse af toldsvig på fællesskabsniveau, der tager højde for udviklingen i den europæiske integration, Fællesskabets internationale forpligtelser og udviklingen på toldområdet i denne sammenhæng, idet de sikrer en optimal og komplementær anvendelse af ressourcerne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 302 af 19. 10. 1992, s. 1. Forordningen er ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

En sådan politik tager navnlig sigte på:

- 1) en maksimal udnyttelse af de gældende retsforskrifter og, om nødvendigt, ændring heraf
- 2) bedre indsamling, analyse, formidling og udnyttelse af oplysninger på fællesskabsplan, gennem videst mulig anvendelse af edb, og udbygning snarest muligt af automatiseringen inden for toldvæsenet; dette indebærer:
 - at Kommissionen og medlemsstaterne skal tage de nødvendige initiativer inden for rammerne af TIR-konventionen til at informisere kontrollen med brugen af TIR-carneter, og
 - at ordningen for fællesskabsforsendelse skal være informiseret i 1998
- 3) indkredsning af forhindringer for en effektiv indsats og et effektivt samarbejde vedrørende bekæmpelse af svig med det formål så vidt muligt at fjerne disse, især for så vidt angår toldembedsmændenes rolle og beføjelser
- 4) indførelse og anvendelse af effektive sanktioner
- 5) videreførelse og udbygning af samordnede aktioner, navnlig udsendelse af EF-delegationer med henblik på undersøgelse eller kontrol i tredjelande
- 6) udbygning af samarbejdet med tredjelande, herunder især de associerede lande i Central- og Østeuropa, og relevante internationale organisationer og med de berørte erhvervskredse
- 7) bedre udnyttelse — til fordel for hele Fællesskabet — af den kompetence, som Kommissionens og medlemsstaternes personale i tredjelande ligger inde med
- 8) opfølgning af uregelmæssigheder.

Artikel 9

Forbedring af arbejdsmetoderne

Kommissionen støtter foranstaltninger, hvis formål er at forbedre toldadministrationernes arbejdsmetoder. I partnerskab med medlemsstaterne tilskynder den til samordnet udvikling og anvendelse af nye arbejdsmetoder, navnlig på følgende områder:

- 1) anvendelse af risikoanalyse med henblik på at vurdere, om varer underlagt toldkontrol bør undergå dokumentkontrol eller fysisk kontrol, før de frigives
- 2) anvendelse af revisionsteknikker til kontrol af virksomhedsregnskaber

- 3) anvendelse af forenklede procedurer ved angivelse til toldmæssig bestemmelse eller anvendelse
- 4) edb-behandling af toldprocedurer, herunder anvendelse af de mest moderne teknikker til elektronisk dataudveksling under hensyntagen til de nationale administrationers informatiseringsniveau og de erhvervsdrivendes interesser i Fællesskabet samt den internationale udvikling på dette område; Kommissionen undersøger i partnerskab med medlemsstaterne mulighederne for at udvikle edb-faciliteter, som kan lette informationsudvekslingen mellem toldadministrationerne
- 5) indgåelse af aftalememoranda (memoranda of understanding) med de erhvervsdrivende med henblik på indførelse af hensigtsmæssige systemer for kontrol, overvågning og udveksling af informationer eller data af enhver art, som kan bidrage til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser.

Artikel 10

Specifikke fælles foranstaltninger

1. Med henblik på navnlig gennemførelsen af de foranstaltninger, som er opstillet i dette program, fastlægger Kommissionen i partnerskab med medlemsstaterne hvert år de særlige områder inden for Fællesskabets toldlovgivning, hvor der skal iværksættes tilsynsforanstaltninger.

Disse tilsynsforanstaltninger gennemføres af grupper bestående af toldeksperter fra medlemsstaterne og Kommissionen.

Grupperne aflægger efter en tematisk fremgangsmåde besøg bestemte steder på Fællesskabets toldområde. De udarbejder en rapport efter besøgene med en beskrivelse og en analyse af de bedste arbejdsmetoder og med angivelse af, hvilke vanskeligheder der er observeret på de forskellige steder i forbindelse med bestemmelsernes iværksættelse, eventuelt med forslag til justering af både fællesskabsbestemmelserne og de anvendte arbejdsmetoder, således at man kan forbedre effektiviteten af den samlede indsats på toldområdet. Disse ekspertrapporter sendes til de kompetente tjenester i medlemsstaterne og i Kommissionen.

2. Som supplement til disse tilsynsforanstaltninger anvender Kommissionen i partnerskab med medlemsstaterne ligeledes følgende:

- a) supplerende undersøgelser for at tilvejebringe synspunkter fra de forskellige aktører i udenrigshandelen
- b) nedsættelse af arbejdsgrupper og tilrettelæggelse af seminarer med henblik på at undersøge, hvordan man samordnet kan forbedre toldvæsenernes indsats.

*Artikel 11***Toldembedsmændenes rolle og beføjelser**

Der foretages i henhold til artikel 3 en undersøgelse af medlemsstaternes toldembedsmænds beføjelser med henblik på den rolle, som de skal spille i gennemførelsen af fællesskabsretten.

*Artikel 12***Rationel og samordnet anvendelse af ressourcerne**

1. Med henblik på gennemførelsen af artikel 4, nr. 2), etablerer Kommissionen en fællesskabsramme for konsultationer og samordning for at sikre, at der tages hensyn til de behov, der gør sig gældende på det indre marked, og til medlemsstaternes egne behov.

2. Inden for denne fællesskabsramme for konsultationer og samordning vil Kommissionen i partnerskab med medlemsstaterne fastlægge, hvilke midler der er nødvendige for at gennemføre en indsats på toldområdet, og hvilke ressourcer der skal afsættes hertil, idet der navnlig vil blive tale om anvendelse af alle til rådighed værende finansieringsinstrumenter i Fællesskabet, fælles aktioner og andre initiativer eller foranstaltninger, som måtte være nødvendige for at realisere målene for dette program.

3. For at lette fastlæggelsen af disse aktionsmuligheder afholder Kommissionen ekspertmøder og seminarer, eventuelt med deltagelse af repræsentanter fra de berørte erhvervskredse.

4. Kommissionen sørger i partnerskab med medlemsstaterne for at fremme en optimal udnyttelse af ressourcerne ved hjælp af forenklede toldregler og -procedurer og gennem udnyttelse af informationsteknologi.

*Artikel 13***Administrative toldsanktioner**

1. For at sikre, at sanktionerne garanterer en ensartet gennemførelse af fællesskabslovgivningen, og for effektivt at beskytte Fællesskabets finansielle interesser fastlægger Kommissionen i partnerskab med medlemsstaterne og under overholdelse af

— principperne i artikel 5, nr. 5)

— Fællesskabets og medlemsstaternes respektive beføjelser samt principperne i medlemsstaternes nationale ret under hensyn til subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet

uregelmæssigheder på toldområdet på grundlag af de forpligtelser, der følger af Fællesskabets toldkodeks og gennemførelsesbestemmelserne hertil, og på grundlag af en sammenlignende undersøgelse af arten af uregelmæssigheder og deres klassificering i medlemsstaternes retsorden, alt efter hvor graverende de er. For at gennemføre

disse målsætninger forelægger Kommissionen de forslag, som den finder nødvendige.

2. Kommissionen underretter budgetmyndigheden om indholdet af de foranstaltninger, den har truffet.

*Artikel 14***Uddannelsesforanstaltninger**

1. Medlemsstaterne og Kommissionen iværksætter de nødvendige foranstaltninger med henblik på at nå de mål, der er fastsat i artikel 4, nr. 4), under hensyn til beslutning 91/341/EØF og de respektive beføjelser inden for uddannelsespolitikken.

2. Der vil blive gjort en særlig indsats inden for uddannelse af instruktører og grunduddannelse af toldembedsmænd, idet der skal udarbejdes fælles undervisningsmoduler, der dækker alle aspekter af toldreglerne og -procedurerne og de fælles politikker. Der bør iværksættes og gennemføres særlige efter- og videreuddannelsesforløb for at støtte medlemsstaternes bestræbelser på dette område, således at toldpersonalet får de kvalifikationer, der er nødvendige, for at det kan udføre sine opgaver.

3. Uddannelsen suppleres med foranstaltninger, der skal gøre toldadministrationerne bekendt med de bedste arbejdsmetoder og -teknikker i toldadministrationerne i tredjelande, og mere generelt suppleres den med et øget samarbejde med disse lande.

Til dette formål vil der efter behov og på et gensidigt grundlag blive udvekslet embedsmænd med disse administrationer og afholdt uddannelsesseminarer, den del af udgifterne til disse arrangementer, der vedrører Fællesskabets toldpersonale, vil blive afholdt over Fællesskabets budget, og der vil desuden på grundlag af et skøn i hvert enkelt tilfælde kunne ydes tilskud til afholdelsen af seminarer. Ud fra princippet om en forsvarlig økonomisk forvaltning finansierer Kommissionen de arrangementer og seminarer, der har det bedste omkostningseffektivitetsforhold.

4. Kommissionen undersøger i partnerskab med medlemsstaterne mulighederne for at indføre tolduddannelsesforanstaltninger omfattende en fælles kerne af uddannelsesprogrammer, der skal iværksættes af de nationale administrationer og sigte dels på fælles uddannelse af ledende embedsmænd i medlemsstaternes toldadministrationer, i Kommissionen og i andre fællesskabsinstitutioner, dels på efter- og videreuddannelse af disse embedsmænd i karriereforløbet, bl.a. gennem udveksling af erfaringer og afholdelse af seminarer på Fællesskabets område.

5. Uddannelsen af toldembedsmænd som led i MATTHAEUS-programmet bør udvides til også at omfatte de associerede lande i Central- og Østeuropa, der ønsker at tiltræde Den Europæiske Union, såfremt de erfaringer, der indhøstes fra de igangværende pilotprojekter, gør dette berettiget.

*Artikel 15***Foranstaltninger vedrørende uddannelse og faglig bistand til tredjelandes toldadministrationer**

Som led i gennemførelsen af artikel 4, nr. 5), sørger Kommissionen i partnerskab med medlemsstaterne for koordineringen af de foranstaltninger vedrørende uddannelse samt faglig bistand og samarbejde, der iværksættes af Fællesskabet og medlemsstaterne til fordel for tredjelandes toldadministrationer, med henblik på at sikre, at der både internt og eksternt er sammenhæng i fællesskabsaktionen på uddannelsesområdet. Desuden sørger Kommissionen i partnerskab med medlemsstaterne og inden for rammerne af de disponible midler for iværksættelsen af foranstaltninger vedrørende uddannelse samt faglig bistand og samarbejde til fordel for tredjelandes administrationer. I denne sammenhæng afholder Kommissionen de udgifter, der vedrører disse foranstaltninger.

*Artikel 16***Forbindelserne med erhvervskredsene inden for udenrigshandelen**

1. Som led i gennemførelsen af artikel 4, nr. 6), iværksætter Kommissionen foranstaltninger eller støtter initiativer fra medlemsstaterne, som sigter på at forbedre og styrke forbindelserne mellem Fællesskabets toldadministrationer og erhvervskredsene inden for udenrigshandelen. I den forbindelse tager Kommissionen udtrykkeligt hensyn til de erfaringer og den information, som erhvervskredsene inden for udenrigshandelen råder over.

2. Disse foranstaltninger skal navnlig tage form af:

- udarbejdelse, udgivelse og formidling af informationsmateriale, der skal give erhvervsfolk bedre kendskab til toldprocedurerne, særlig de forenklede procedurer for toldbehandling, som skal styrke Fællesskabets økonomiske konkurrenceevne
- en indgående dialog mellem erhvervskredse, Kommissionen og medlemsstaterne, særlig om de foranstaltninger på toldområdet, som vil kunne påvirke de økonomiske aktiviteter betydeligt, om forenkling af toldregler og -procedurer og om de emner, der er nævnt i artikel 4, nr. 1)
- uddannelsesforanstaltninger med henblik på at give de forskellige personer inden for udenrigshandelen et bedre kendskab til fællesskabsretten.

*Artikel 17***Evaluering og rapporter**

1. Dette program evalueres løbende af Kommissionen i partnerskab med medlemsstaterne.

Evalueringen foregår gennem de i stk. 2 omtalte rapporter og gennem specifikke aktiviteter.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen:

- en foreløbig rapport senest den 31. december 1997
 - en endelig rapport senest den 30. juni 1999
- om programmets gennemførelse og virkninger.

3. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet:

- en foreløbig rapport om gennemførelsen af nærværende program senest den 30. juni 1998
- en meddelelse vedrørende det hensigtsmæssige i at videreføre programmet, eventuelt ledsaget af et forslag, senest den 30. juni 1999
- en endelig rapport om gennemførelsen af programmet senest den 30. juni 2001.

Disse rapporter sendes også til Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget til orientering.

*Artikel 18***Finansiering**

1. Uden at dette berører de aktioner, som finansieres over andre fællesskabsprogrammer, er finansieringsrammen for gennemførelsen af dette handlingsprogram for perioden 1. januar 1996 til 31. december 2000 fastsat til 50 mio. ECU; dette beløb fordeles som vist i bilaget.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for de finansielle overslag.

2. Hver medlemsstat bidrager i det omfang, den er involveret, til gennemførelsen af programmets målsætninger inden for rammerne af sine budgetprocedurer og -planer.

Artikel 19

Denne beslutning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1996.

Artikel 20

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1996.

På Europa-Parlamentets vegne *På Rådets vegne*

K. HÄNSCH

S. BARRETT

Formand

Formand

BILAG

Fordeling af finansieringsrammen i artikel 18

(mio. ecu)

	1996	1997	1998	1999	2000	I alt
<i>Interne politikker</i>						
1. Omprioritering af bevillinger til det indre marked	2	2,3	2,6	2,9	3,2	13
2. Informatisering •Told 2000•	1	4	6,5	6,5	5	23
3. Forbedring af midlerne til bekæmpelse af svig	1	1,5	1,5	1,5	1,5	7
<i>Eksterne aktioner</i>	1	1,5	1,5	1,5	1,5	7
I ALT	5	9,3	12,1	12,4	11,2	50

KOMMISSIONENS ERKLÆRING

Kommissionen forpligter sig til i partnerskab med medlemsstaterne og under overholdelse af subsidiaritetsprincippet at undersøge mulighederne for langtidsudvekslinger af embedsmænd mellem de nationale administrationer med henblik på udstationering af de pågældende i andre medlemsstats toldadministrationer i stillinger, der svarer til deres kvalifikationer, gældende for udvekslingsperioden. Kommissionen og medlemsstaterne tager hensyn til de indhøstede erfaringer fra MATTHAEUS-programmet, herunder navnlig anvendelsen af artikel 5 i Rådets afgørelse 91/341/EØF af 20. juni 1991 om vedtagelse af et fællesskabshandlingsprogram for faglig uddannelse af toldembedsmænd (MATTHAEUS).
